Súd:	Okresný súd Levice
Spisová značka:	15C/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4321202144
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Radka Laceková
ECLI:	ECLI:SK:OSLV:2025:4321202144.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou JUDr. Radkou Lacekovou v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. XX, C. – B. E. A., v zast. C. F. G., IČO:XXXXXXXX, H. X, XXX XX C. – B. E. H., proti žalovanému: I. J. B. K. J., L.: XXXXXXXX, M. XX, XXX XX C., N. D.. K. & A. – J. O., G., L.: XXXXXXXX, H. I. X, XXX XX C. – B. E. G. B., o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

1. Žalovaný je povinný v najbližšom čísle časopisu P., pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, uverejniť ospravedlnenie Žalobkyni na strane XX Q. P. na rovnakom mieste a rovnakým písmom, ako bol uverejnený článok s nadpisom „ G. R.“ , D. N. Q. P. E. X D. XX.XX.XXXX.

Žalovaný je povinný uverejniť ospravedlnenie Žalobkyni s týmto nadpisom a v tomto znení:
„ S. A. B. C., C. H. S. G. N. J. H. R. A., G. N. J. H. N. F.“

V týždenníku P. E. X D. XX.XX.XXXX I. G. XX N. E. „ G. R.“ sme uverejnili o A. B. C. nepravdivé skutočnosti, a to informáciu, že „ bola údajne odsúdená v roku XXXX za nejaké poisťovacie podvody“, že „G. H. I. H. N. T. O. „ a že“ vysvitlo totiž, že A. H. S. H. A. G. U. G. H..“

Za tieto tvrdenia, ktorými sme neoprávnene zasiahli do práva A. B. C. na ochranu osobnosti, sa jej ako bývalej H. S. G. N. J. H. R. A. G. N. J. H. N. F. ospravedlňujeme.“

2. Žalovaný je povinný text ospravedlnenia uverejniť aj na webovej stránke V., v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.
3. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 eur v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku

4. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

5. Súd žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podanou žalobou zo dňa XX.XX.XXXX sa domáhala ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy voči žalovanému. Žiadala zaviazať žalovaného v najbližšom čísle časopisu P. v čísle pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku uverejniť ospravedlnenie na strane XX Q. P. na rovnakom mieste a rovnakým písmom, ako bol uverejnený článok s nadpisom "G. R.". "S. A. B. B., C. H. S. G. N. J. H. R. H. F." "V týždenníku P. E. X D. XX.X.XXXX I. G. XX N. E. "G. R." G. W. S. A. B. B. nepravdivé skutočnosti, a to najmä informáciu, že "C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.", že G. H. I.

H. N. T. O. a vysvitlo totiž, že A. H. S. H. A. G. U. G. H.. Za tieto tvrdenia, ktorými sme neoprávnene zasiahli do práva A. B. B. na ochranu osobnosti sa jej ako C. H. S. G. N. J. H. W. F. S.." Žalovaný je povinný odstrániť článok "G. R." D. V. G. V. a V.. Žalovaný je povinný text ospravedlnenia uverejnený aj na webovej stránke V. a V.. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 20.000 eur a nahradiť žalobkyni trovy konania. Žalobkyňa tvrdila, že závažným zásahom do jej osobnostných práv boli nepravdivé údaje uvedené v predmetnom článku. Bola N. S. a riadne si plnila svoje úlohy. Difamujúci údaj v článku o nepriznaní príspevku znevažujúci jej osobu bol v tom, že autorka článku vyvoláva dojem o nej, ako by osobne odmietala priznať A. I. S. A. J.. Nie je pravdivé tvrdenie, že svojim H. I. N. T. O.. D. A. G. R. F. E. O.-XXX, O.-XXX je zrejmé, že v týchto veciach nerozhodovala, rozhodol vždy príslušný pracovník - referent. Údaje v článku ju predstavovali ako kriminálničku a podvodníčku, čo je vážny zásah do osobnosti človeka.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Tvrdil, že informácia o bezúhonnosti žalobkyne bola poskytnutá bývalým nadriadeným vedúcim zamestnancom žalobkyne L. H. X., v tom čase riaditeľom R. F., preto v zmysle § 5 ods. 2 písm. a/ Tlačového zákona a v zmysle rozsudkov M. N. N. C. Q. J. G. A. I. D. H. XXXX Y. J. L. A. T. D. H. XXXX. Namietaný výrok nespochybňuje prezumpciu neviny žalobkyne. Netvrdí sa, že žalobkyňa spáchala nejaký trestný čin, naopak otázka bezúhonnosti žalobkyne je prezentovaná jednoznačne nakoľko v čl. je výslovne uvedené, že žalobkyňa má čistý výpis z registra trestov. Autorka článku čerpala informácie od bývalého nadriadeného vedúceho zamestnanca žalobkyne L. H. X. v tom čase H. R. F., a teda vydavateľ sa legitímne mohol spoľahnúť na to, že tieto výroky majú relevantný skutkový základ, sú primerané, preto za ich obsah nezodpovedá. Výrok, že žalobkyňa príspevky vybavila rodičom má skutkový základ. To, či boli dávky formálne priznané X. J. S. H. žalobkyne, keď je nepochybné, že dávky boli priznané X. S. nepovažoval vzhľadom na okolnosti za relevantné vo vzťahu k osobnostným právam žalobkyne. Uverejnená informácia nebola za daných okolností spôsobilá negatívne sa dotknúť práva žalobkyne na ochranu osobnosti. Opätovne poukázal na to, že informácie poskytnuté L. H. X. boli oficiálne informácie poskytnuté orgánom verejnej moci. Kde boli tieto informácie poskytnuté, či na pôde úradu alebo niekde inde je úplne irelevantné. K namietanej dobrej viere autorky článku poukázal na to, že novinár nemá právo získať výpis z registra trestov fyzickej osoby, a preto je absurdné, ak jeden orgán štátu poskytne nepravdivú informáciu, aby iný orgán štátu postihol osobu za to, že túto informáciu použije. Žalobkyňa bola kontaktovaná redaktorkou žalovaného ako sa však uvádza v článku hovory neprijímala. Bol toho názoru, že v danom prípade má sloboda prejavu a právo na informáciu prednosť pred právom žalobkyne na ochranu osobnosti.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom XXX/XXX/XXXX-XXX D. U. XX.XX.XXXX tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd konštatoval, že predpokladom na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti je to, že k neoprávnenému zásahu došlo a tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a ktoré smeruje proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby, konanie, ktoré je objektívne spôsobilé znížiť jej dôstojnosť, vážnosť a česť a ktoré ohrozuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Ustanovenie § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka však nemôže byť aplikované izolovane, ale musí byť vykladané ústavne konformným spôsobom, rešpektujúc úpravu práv a slobôd vyplývajúcich z Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a Listiny základných práv a slobôd. Článok 10 ods. 1 Dohovoru jednoznačne preferuje právo na slobodu prejavu avšak odsek 2 tohto článku právo na slobodu prejavu obmedzuje tým, že výkon práva na slobodu prejavu zahŕňa aj povinnosť a zodpovednosť. Sloboda prejavu predstavuje jednu z najdôležitejších hodnôt demokratickej spoločnosti.

3.1. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne o zásahu do práva na ochranu osobnosti súd poukázal na skutočnosť, že zásahom môže byť len nepravdivé tvrdenie, alebo obvinenie. Občianskoprávna ochrana fyzickej osoby sa poskytuje iba proti takému zásahu do osobnostných práv, ktorý možno kvalifikovať ako taký, ktorý je v rozpore s objektívnym právom a skutočnosťou; takým je iba nepravdivé tvrdenie o fyzickej osobe, ktoré zasahuje do jej skutočnosti. Žalobkyňa v spore namietala nepravdivosť troch informácii, ktoré sú obsahom článku a to že "C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.", že "G. H. I. H. N. T. O.", J. P. "N. Q., P. A. H. S. H. A. G. U. G. H.".

3.2. K právnemu posúdeniu veci súd uviedol, že osobitosťou sporu je stret dvoch základných práv chránených tak medzinárodnými ako aj ústavnoprávnymi dokumentmi. Na jednej strane je to sloboda

prejavu a s tým spojená sloboda tlače a na strane druhej právo žalobkyne na ochranu osobnosti. Úlohou médií v demokratickej spoločnosti je pri rešpektovaní práv iných osôb prinášať verejnosti informácie o všetkých otázkach verejného záujmu. V čase vydania sporného bola žalobkyňa H. S. G. N. J. H. R. G. N. J. H. N. F.. Bezpochyby tak bola osobou platenou z verejných prostriedkov, a preto bola povinná strpieť väčšiu mieru zverejňovania informácií o svojej osobe ako bežný občan, a to nie len informácií pozitívnych. Za vec verejného záujmu možno nepochybne považovať aj riadenie S. G. N. J. H.. Sloboda prejavu sa vzťahuje nielen na informácie priaznivé ale tiež na tie, ktoré sú negatívne. Osobitný režim a to z hľadiska európskej judikatúry majú tzv. difamačné informácie. Pokiaľ médiá zverejnia o niekom difamačnú informáciu, je dôležité skúmať, či sa mohli spoliehať na pravdivosť informácie, ktorú šíri, či podnikol kroky na jej overenie v dostupnej miere. Zverejnenie takejto informácie sa nepovažuje za rozumné, ak si šíriteľ neoverí jej pravdivosť dotazom na osobu, ktorej sa týka a nezverejní jej stanovisko. Dôležitým je motív zverejnenia difamačnej informácie. Žalovaný založil svoju procesnú obranu na tvrdení, že novinárka čerpala informácie od priameho nadriadeného žalobkyne, H. R. A., G. N. J. H. N. F. ako od orgánu štátnej moci. Súd sa s argumentáciou žalovaného plne stotožnil. Súd mal za to, že v danom prípade na informovaní verejnosti o otázkach týkajúcich sa riadenia S. G. N. J. H. bol verejný záujem. Informácie novinárke - autorke článku poskytol verejný činiteľ, ktorého funkcia bola v článku uverejnená, spolu s jeho celým menom H. F. G. R. H. X. spolu s jeho fotografiou. Ako vyplynulo z dokazovania - zhodných výpovedí X. aj Z., informácie boli poskytnuté priamo L. H. X., ktorý ich svojím podpisom verifikoval a boli uverejnené bez zmeny. V článku sú dokonca uverejnené v priamej reči L. H. X., a to konkrétne: "C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.", že "G. H. I. H. N. T. O.". Tretí namietaný výrok "svojim rodičom neštandardne rýchlo vybavila finančné kompenzácie" je v článku uverejnený ako názor autorky článku K. Z.. Bez ohľadu na to, či predmetné informácie boli pravdivé alebo nie, boli prezentované ako informácie získané tlačou z konkrétneho zdroja, poskytnuté H. R. N. F.. Výpoveďou K. Z. bol preukázaný jej motív zverejnenia predmetného článku, ktorým cieľom bola pomoc rodine J.. Súd mal tiež za preukázané, že informácie boli čerpané z verejného zdroja, boli poskytnuté štátnym orgánom, vo verejnom záujme a novinárka - autorka článku K. Z. konala v dobrej viere, pretože šírenie informácií poskytnutých štátnymi orgánmi môže tlač považovať za dôveryhodné bez toho, aby musela overovať ich pravdivosť. Súd procesnú obranu žalovaného považoval za legitímnu a akceptovateľnú, ktorá korešponduje s judikatúrou Ústavného súdu SR ako aj s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (nález ÚS SR IV. R. XXX/XXXX), v zmysle ktorého ÚS SR judikoval, že novinári nemôžu znášať zodpovednosť za to, že šíria informácie poskytnuté orgánmi štátu. Naopak, je na orgánoch štátu, aby zvážili, ktoré informácie a v akom rozsahu možno prostredníctvom novinárov verejnosti sprístupniť v súlade s platnými právnymi predpismi. V spore súd vychádzal aj z nálezu ÚS SR L. R. X/XX, podľa ktorého ÚS SR konštatoval, že každý sa môže spoľahnúť na to, že štátny orgán voči nemu koná v súlade s ústavou a zákonom, pričom nemôže znášať negatívne dôsledky, pretože tak štátny orgán nekoná. Súd uzatvára, že osobitne dôležité v tomto spore je uvedenie zdroja informácií, ktoré poskytol riaditeľ R. A., G. N. J. H., teda novinárka mala v čase písania článku rozumnú mieru dôveryhodnosti tohto zdroja, na tieto informácie sa mohla spoľahnúť a motívom na uverejnenie článku nebolo útočiť na osobu žalobkyne, ale bolo informovanie verejnosti o otázkach verejného záujmu. Nebolo povinnosťou novinárky preverovať pravdivosť poskytnutých informácií. Novinári nemôžu znášať zodpovednosť za to, že šíria informácie poskytnuté orgánmi štátu, pretože je to ich úloha a poslanie (rozsudok M. D. XX.X.XXXX, G. E. XXXXX-XX). V danom prípade nemožno konštatovať neoprávnený zásah do osobnosti žalobkyne zo strany žalovaného. Uverejnenie informácií žalovaným bolo v súlade s právom na slobodu prejavu deklarovaným v článku 10 ods. 1 Dohovoru a preto súd ako nedôvodnú žalobu zamietol. Súd návrh žalobkyne na vykonanie ďalšieho dokazovania výsluchom svedkov zamietol, pretože vzhľadom na právne posúdenie veci, kedy žalovaný nezasiahol do práva na ochranu osobnosti, považoval dokazovanie za nadbytočné a nehospodárne. Dodal, že ak došlo k poskytnutiu neoprávnených informácií zo strany fyzickej osoby konajúcej za štátny orgán, zodpovednosť tejto osoby tým nie je dotknutá, avšak v predmetnom spore žalobkyňa označila ako pasívne vecne legitimovaného žalovaného, a preto bola neúspešná. V konkrétnom prípade neboli splnené podmienky pre priznanie ospravedlnenia žalovaným žalobkyni ani podmienky pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Keďže súd rozhodol, že žaloba v zmysle § 11 OZ na ochranu osobnosti je neopodstatnená, je zrejmé, že by bolo nadbytočné rozhodovať alebo skúmať podmienky priznania nemajetkovej ujmy.

4. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že závažný zásah do jej osobných práv spočíval v zverejnení nepravdivých informácií, ktoré ju vykresľujú ako podvodníčku zneužívajúcu svoju pracovnú pozíciu N. R.. Pri podaní žaloby mala za to, že tendenčnosť článku, obsahujúcu zmes

poloprávd a očividných klamstiev, je zjavná akémukoľvek nezainteresovanému čitateľovi, ktorý sa s článkom oboznámil. Článok bol formulovaný expresívne tak, aby vyvolal negatívne emócie voči jej osobe. Tvrdenie autorky článku, novinárky K. Z., že článok nebol namierený proti nej, dokonca ak by sa nevyskytli problémy v rodine J., je možné, že sa s ňou ani v živote nestretne, je v zjavnom rozpore s obsahom článku. Tento článok autorka podľa jej názoru vedome a úmyselne koncipovala na základe vyjadrení L. X., nakoľko jej to umožnilo sformulovanie tendenčného a čitateľsky zaujímavého článku. V tom čase však už vedela o nepravdivosti zverejnených informácií. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že novinárka nepodnikla žiadne kroky na získanie jej stanoviska k predmetnému článku a overenie si informácií získaných od L. X., teda sa javí, že vedome a úmyselne sa rozhodla jej stanovisko nezískať. Z uvedeného vyplýva, že nekonala v dobrej viere a s poukazom aj na to, že sama uviedla, že ako novinárka má právo vyjadriť sa expresívnejšie, než bežne, ale jednak aj toto právo súvisí s jej prácou, aby sa zatraktívnila a upútala čitateľov. Ďalej namietala nesprávne právne posúdenie veci a uviedla, že novinárka nečerpala informácie zo sociálne zdroja predstaviteľa orgánu verejnej moci. Vyjadrenia L. X. neboli oficiálnou správou, išlo o vyjadrenie fyzickej osoby, ktorá sa vyjadrovala k otázkam mimo pôsobnosti úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Poukázala na vyjadrenie, že údajne bola dokonca S. N. H. XXXX D. I. A. A., mala predložiť výpis z registra trestov zo septembra, pričom nastúpila v novembri, súdená mohla byť v tomto období. Pán X. nie je predstaviteľom súdnej moci a v žiadnom prípade nemôže byť oficiálnom správou, ktorej dôveryhodnosť nie je potrebné skúmať. Navyše tieto informácie boli poskytnuté v kaviarni. Poukázala na právne závery vyjadrené v náleze R. E. L. R. XXX/XX, podľa ktorých pri zverejnení informácií informačného charakteru nemožno správanie toho, kto takéto informácie šíri, považovať za legitímne, ak nepreukáže, že mal rozumné dôvody spoliehať sa na pravdivosť informačnej informácie, ktorú šíri a ďalej, ak sa nepreukáže, že podnikol dostupné kroky na to, aby si overil pravdivosť informácie, a to v miere a intenzite ktorého overenie bolo prístupné a konečne, pokiaľ sám nemal dôvod nevedieť, že deformačná informácia je nepravdivá. Zverejnenie takejto informácie nemožno považovať za rozumné, ak si šíriteľ informácie neoverí jej pravdivosť. Informácie obsiahnuté v článku neboli uverejnené v plnom znení a bez zmeny pôvodného obsahu. Tlačový zákon, na rozdiel od predchádzajúceho zákona, stanovil určité výnimky z prísnej formulovanej zodpovednosti. Spoločným menovateľom pre výnimku zo zodpovednosti za obsah uverejnenia je uverejnenie informácie v plnom znení a bez zmeny pôvodného obsahu. Ona v konaní preukázala, že z vykonaného dokazovania a výsluchu L. X. vyplýva, že informácie ním poskytnuté neboli v článku zverejnené v plnom rozsahu s prihliadnutím na ďalší priebeh jeho výsluchu, teda je zrejmé, že došlo k zmene pôvodného obsahu. Novinárka sa nespoliehala na oficiálnu správu - vyjadrenie, ale vedome a úmyselne zverejnila nepravdivé informácie s cieľom upútať zatraktívniť článok a upútať čitateľov. Navrhnutý svedok B. A. bol v roku 2010 zamestnancom žalovaného a jeho výsluchom mali byť objasnené skutočnosti týkajúce sa tvrdení uvedených novinárkou vo veci vedomého a účelového uverejnenia nepravdivých informácií v článku. V závere vyslovila, že zo strany novinárky nešlo o uplatnenie slobody prejavu, či spoľahnutie sa na oficiálnu správu, ale o zneužitie novín na zatraktívnenie článkov a upútanie čitateľov. Z uvedeného dôvodu konanie žalovaného nepožíva ochranu podľa článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

4.1. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na nepochopenie podstaty slobody prejavu a práva na informácie a základné princípy, na ktorých leží ochrana podľa článku 10 Dohovoru. Citované časti článku "G. R." vychádzajú z vyjadrenia v tom čase H. R. F. L. X., ktorý tieto informácie poskytol ako zástupca orgánu verejnej moci a informácie v článku boli v pôvodnej podobe, čo potvrdil samotný L. X.. Práve z dôvodu, že autor článku prevzal stanovisko orgánu verejnej moci, resp. zástupcu, je vylúčená jeho zodpovednosť za zverejnenie takto prevzatej informácie, aj keby sa ukázalo, že namietané tvrdenia neboli pravdivé. Poukázal na judikatúru M. N. N. C., Q. J. G. A. I. D. H. XXXX J. Z.. Poukázal na svoje vyjadrenia, v súvislosti s porušením článku 10 Dohovoru v prípade, keď boli vydavatelia postihnutí za zverejnenie síce zjavne nepravdivých tvrdení narúšajúcich dokonca prezumpciu neviny osôb, ktorých sa týkali, no keďže boli získané z dôveryhodných zdrojov, nemohli byť podľa M. za ich zverejnenie postihnutí, nakoľko mali legitímny dôvod spoliehať sa na pravdivosť týchto informácií. Vyššie uvedené rozhodnutia sú založené na základných princípoch ochrany slobody prejavu, ktoré spočívajú v tom, že verejnosť má právo včas prijímať informácie legitímneho záujmu. Práve iba poskytnutím včasných informácií o témach legitímneho verejného záujmu môžu novinári plniť úlohu strážneho psa prostredníctvom ktorej vyvolajú verejnú diskusiu o témach legitímneho verejného záujmu a vykonávajú zároveň určitý dohľad na dodržiavaní zákonnosti zo strany orgánov verejnej moci. Poukázal v tejto súvislosti aj na ust. § 5 ods. 2 písm. a/ zák. č. 167/2008 Z. z. K tvrdeniu žalobkyne, že autorka článku mala článok sformulovať

tendenčne a účelovo, aby upútal pozornosť uviedol, že spôsob, akým je určitá informácia uverejnená, nemá nič spoločné s jej obsahom. Aj z judikatúry - H. X. A. U. D. H. XXXX J. N. N. C. Q. J. Z. A. I. N. H. XXXX vyplýva, že voľba spravodajskej techniky je výlučným právom tlače. Žiaden súd nie je oprávnený nahradiť mu novinárov pri určovaní spravodajskej techniky akú by mali použiť. S ohľadom na všetky tri namietané tvrdenia, ktoré boli zverejnené v uvedenom článku boli zverejnené na základe informácie poskytnutej, resp. išlo o citáciu vyjadrenia oficiálneho zástupcu orgánu verejnej moci. V prípade výroku, že bola údajne S. N. H. XXXX D. I. A. A. možno hovoriť o tzv. skutkovom tvrdení, ktoré ako jediné z uvádzaných tvrdení možno posudzovať z hľadiska ich pravdivosti. Je nespochybniteľný fakt, že bola obvinená pre podozrenie zo spáchania trestného činu a následne bola voči nej dokonca podaná aj obžaloba. Túto skutočnosť žalobkyňa nikdy nespochybňovala, je teda zrejmé, že tvrdenie L. X. je založené na pravde, resp. má faktický pravdivý skutkový základ. L. X. sa vo vzťahu k žalobkyni vyjadril iba v tom, že bola údajne S. N. H. XXXX. Použitie slova "údajne" nasvedčuje, že nešlo o definitívne skutkové tvrdenie, avšak o polemiku vyjadrenia možnosti, že k stíhaniu žalobkyne došlo, čo v konečnom dôsledku z konania vyplynulo bola pravda. Použitie polemického tvrdenia vylučuje zodpovednosť za zásah do osobnostných práv žalobkyne, čo vyplýva aj z nálezu R. G. G. L.. R. XXX/XXXX, ktorého polemické výroky v zásade vylučujú zásah do práva na ochranu osobnosti, pretože každý názor, dokonca nielen polemicky uvedený, je zásadne prípustný, pretože sloboda prejavu je jednou z najdôležitejších zásad demokratickej spoločnosti. Napokon priamo v článku sa uvádza, že výpis z registra trestov žalobkyne je čistý, teda nemohla byť spochybnená prezumpcia neviny žalobkyne. V prípade výrokov o vybavení nadštandardnej finančnej kompenzácie rodičom a priznávaní sociálnych dávok svojej rodine v oveľa vyššom rozsahu uviedol, že ide o hodnotiace úsudky, ktoré nemôže hodnotiť z hľadiska ich pravdivosti, ale iba pokiaľ ide o vecnosť, teda či takéto hodnotiace úsudky majú faktický pravdivý skutkový základ a či forma, ako boli prezentované, bola primeraná. Preto neobstojí tvrdenie žalobkyne, že nie sú pravdivé, a preto ich nemožno posudzovať. Bolo preukázané, že žalobkyňa nikdy nerozporovala, že v čase, keď bola N. S., bola X. S. priznaná vo veľmi krátkom čase finančná odmena, teda kompenzácia na kúpu motorového vozidla, úpravu domu, či príspevku na opotrebovanie šatstva. Je nespochybniteľné, že z takejto finančnej kompenzácie bude čerpať, resp. čerpala výhody aj B. S., preto tvrdenie, že išlo o T. O. A. N. A. H. nemožno hodnotiť ako neprimeranú. Naopak, s ohľadom na skutkový stav možno ho považovať za primerané a prípustné skreslenie. Hodnotiaci úsudok v poslednej časti, išlo o subjektívne hodnotenie autorky článku vo vzťahu k informáciám získaným od L. X.. Vychádzal zo skutočností, ako rýchlo bola priznaná T. O. S. žalobkyne na rozdiel od toho, ako prebiehali konania o priznaní pre tretie osoby, čo vyhodnotil H. tak ako je uvedené v citovanom článku. Nie je pravdou, že autorka článku nedala možnosť žalobkyni sa vyjadriť, pokúšala sa s ňou spojiť s cieľom získať jej stanovisko, ale bezúspešne a táto skutočnosť bola aj v článku uvedená. K otázke legitímneho verejného záujmu existuje ustálená judikatúra, ktorá verejný záujem definuje pomerne široko, nakoľko ide nielen o veci týkajúce sa šoubiznisu, umenia, či činnosti politikov a všetku agendu štátnych inštitúcií, ako aj osôb pôsobiacich vo verejnom živote, ako aj všetko, čo na seba prirodzene upúta pozornosť verejnosti. Žalobkyňa neuviedla jedinú skutočnosť a nepredložila žiaden dôkaz vyvracajúci fakt, že vydavateľ postupoval pri zverejňovaní informácií v dobrej viere s cieľom poskytnúť pravdivé informácie. Že sa žalobkyni článok javí ako tendenčný, je jej subjektívny pocit, ktorý nie je založený na objektívnom vnímaní kontextu článku. Autorka článku nepochybne postupovala v súlade s novinárskou etikou, informácie získala z dôveryhodného zdroja, nechala ich autorizovať, pravdivosť sa pokúsila overiť u žalobkyne, čo nasvedčuje tomu, že sa snažila poskytnúť pravdivé a dôveryhodné informácie o téme legitímneho verejného záujmu. Trvať na absolútnej pravdivosti by kládla na novinárov a vydavateľov neprimerané bremeno (rozsudok M. N. N. G. Q. A. G. O. N. H. XXXX). Z uvedeného je zrejmé, že za právo realizovať slobodu prejavu a právo na informácie garantované v článku 26 Ústavy SR a v článku 10 Dohovoru preto nemôže byť za výkon týchto práv postihnutý. Ďalej uviedol, že L. X. sa s autorkou článku stretol ako S. D. R. F., vyjadroval sa k fungovaniu úradu a činnosti žalobkyne v čase, keď pôsobila na R., vyjadroval sa k otázke jej bezúhonnosti, ktorá je predpokladom pre výkon funkcie. Sám je orgánom činným v trestnom konaní, má prostriedky na to, aby mohol zabezpečiť preverenie získaných informácií na takej úrovni, ako orgány napr. s prístupom do príslušných spisov či už v trestnom konaní alebo v konaniach vedených na R. F.. Súd mal preukázané, že získal zverejňované informácie z dôveryhodného zdroja a v zmysle ustálenej judikatúry SR novinári nie sú povinní takéto informácie ďalej preverovať, ale majú sa právo spoľahnúť na pravdivosť zverejnenej informácie. K nevykonaniu dôkazov výsluchom B. A. uviedol, že nevykonal tento dôkaz, nakoľko bolo preukázané, že informácie získal od orgánu verejnej moci, a preto preukazovanie tvrdení žalobkyňou navrhnutým svedkom nebolo pre vec relevantné.

4.2. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovaného poukázala na to, že zo strany žalovaného nejde o vecnú argumentáciu, ale účelom je odvrátenie pozornosti od elementárnej podstaty sporu, ktorou je skutočnosť, že v spornom článku vedome a úmyselne zverejnil nepravdivé informácie, ktoré hrubým spôsobom zasiahli do práva žalobkyne na ochranu osobnosti. V priebehu konania opakovane poukazovala na to, že argumentáciu s odkazom na judikatúru M. J. R. G. nemožno aplikovať na žalovaného, ktorý sa nespoliehal na žiadnu oficiálnu správu orgánu verejnej moci, ale úmyselne zverejnil nepravdivé informácie s cieľom zvýšiť pútavosť svojho článku. Nie je neprimeraným nárokom na žalovaného očakávať vedome nezverejnenie nepravdivých informácii spôsobilých negatívne zasiahnuť do jej súkromného života a práv situácií, keď bol žalovaný na ich nepravdivosť upozornený. Autorka článku ju nekontaktovala, nedala jej priestor na vyjadrenie. Zotrvala na dôvodoch potreby výsluchu svedka A.. Uviedla, že vedomé zverejnenie nepravdivých informácií, aj keby boli poskytnuté S. N. B., nemôže byť spoľahnutím sa na informácie ním poskytnuté. Poukázala na vyjadrenia autorky článku, čo sa týka bezúhonnosti, v tom, že si nepamätá, ale niekedy okolo roku XXXX, XXXX videla trestné rozhodnutie, že bola odsúdená pani U., spolu bola prejednávaná s pani B.. Ona bola oslobodená. Túto trestnoprávnu problematiku dopodrobna neskúmala, nejakým novinárskym postupom napísala k tomu vyjadrenie. Poukázala, že nijakým spôsobom nezasiahla do procesu A. T. O. G. U., čo v priebehu konania bolo preukázané, preto nemožno hovoriť o primeranom a prípustnom skreslení, ale naopak o zjavne nepravdivom tvrdení, ktoré hrubým spôsobom zasiahlo do jej osobnostných práv. V závere uviedla, že vedomé a úmyselné zverejnenie nepravdivých informácii so zištným cieľom vyvolať väčšiu pútavosť článku u čitateľov taktiež v žiadnom prípade nemožno považovať za výkon funkcie strážneho psa, či za spoľahnutie sa na oficiálnu správu. Žalovaný v duplike k vyjadreniu žalobkyne zotrval na celom obsahu svojho predchádzajúceho vyjadrenia a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

5. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. XXX/XXX/XXXX-XXX D. U. XX.XX.XXXX bol rozsudok potvrdený a žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd považujúc odvolanie žalobkyne za nedôvodné, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalobkyne, a keďže ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci, odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na tieto podľa § 387 ods. 2 odkázal.

6. Následne žalobkyňa podala proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, v ktorom namietala, že konanie ako celok nevykazuje znaky spravodlivosti, keď (i.) súd prvej inštancie nevykonal ňou navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a jeho rozhodnutie následne v príčinnej súvislosti s nevykonaním navrhnutého dôkazu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a (ii) odvolací súd vôbec nereflektoval ňou označený odvolací dôvod v zmysle § 363 ods. 1 písm. e/ CSP, v rozhodovaní o odvolaní ho nevzal na zreteľ a v odôvodnení rozhodnutia sa s ním žiadnym spôsobom nevysporiadal, čím postupoval v rozpore s § 380 ods. 1 a spôsobil nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie, ale aj odvolací súd ignorovali fakt, že žalovaný v čase zverejnenia článku vedel, že informácie v ňom obsiahnuté sú nepravdivé, a teda sa nespoľahol na žiadnu oficiálnu správu orgánu verejnej moci, ale vedome a úmyselne zverejnil nepravdivé informácie o jej osobe. Súd prvej inštancie ňou navrhnutý dôkazov výsluchom svedka B. B. A. odmietol vykonať, čím jej bezdôvodne uprel právo na spravodlivý proces, pričom nevykonanie tohto dôkazu v konečnom dôsledku rezultovalo v nesprávne právne posúdenie veci. Výsluchom uvedeného svedka mali byť objasnené skutočnosti týkajúce sa tvrdení uvedených autorkou K. Z., ktorá bola v konaní vypočutá ako svedok, a to najmä vo veci vedomého a účelového zverejnenia nepravdivých informácií obsiahnutých v článku.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako dovolací súd, považoval dovolanie žalobkyne za dôvodné a W. D. XX. XXXXXXX XXXX H. Krajského súdu v Nitre zo XX. XXXX XXXX G. D. XXX/XXX/XXXX zrušil a vec tomuto súdu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že odvolací súd na žalobkyňou uplatnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/ CSP a s ním spojenú odvolaciu argumentáciu (že súd prvej inštancie nevykonal ňou nevrhnutý dôkaz - výsluch svedka B. B. A., potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností) korektným spôsobom nereagoval, teda v odôvodnení rozhodnutia sa s ním de facto vôbec akceptovateľným spôsobom nevysporiadal. Dovolací súd konštatoval, že procesný postup súdov nižších inštancií, keď súd prvej inštancie návrh žalobkyne na vykonanie predmetného dôkazu zamietol a odvolací súd sa s uvedeným aspektom uplatneným v odvolaní vôbec nevysporiadal, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle

čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z dôvodu uplatnenia princípu hospodárnosti (čl. 17 Základných princípov CSP) dal do pozornosti, že vyjadrenia vtedajšieho A. I. žalobkyne L. H. X., H. R. A., G. N. J. H. N. F., ktoré boli podkladom pre obsah napadnutého článku žalovaného, vzhľadom na konkrétne okolnosti (informácie poskytol autorke článku neformálnym spôsobom - ústne, v priestoroch H. N. I.) nemožno v žiadnom prípade považovať za "oficiálne stanovisko orgánu verejnej moci", ktoré by nebolo nutné overovať, najmä nie v prípade, keď tieto vyjadrenia neboli podložené žiadnymi relevantnými objektívnymi podkladmi a keď autor týchto vyjadrení ich prezentoval ako "údajné". V konečnom dôsledku, z výpovede samotnej autorky predmetného článku vyplýva, že sama mala pochybnosti o tom, že žalobkyňa "C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.", a preto oslovila [. A. G. H., ktorá jej pravdivosť uvedeného tvrdenia nepotvrdila. Žalovaný však s uverejnením predmetného článku nevyčkal do doby vyjadrenia [. A. G. H. a článok i napriek neovereniu informácie (ktorá, ako už bolo uvedené, nespĺňala formálne ani materiálne podmienky oficiálneho vyjadrenia orgánu verejnej moci, resp. orgánu štátnej správy) vydal. Dovolací súd tiež dodal, že v demokratickom a právnom štáte patrí sloboda prejavu a právo verejnosti na informácie k najdôležitejším pilierom spoločnosti, avšak ochrana týchto práv je legitímna len v prípade pravdivých informácií. Záverom dovolací súd dal do pozornosti po preskúmaní obsahu spisu aj tú skutočnosť, že žalobkyňa nebola v predmetnom spore poučená o povinnosti predloženia všetkých dôkazov v zmysle § 118a OSP, a teda jej nevyplývala povinnosť predloženia dôkazov najneskôr do skončenia prvého pojednávania, z čoho vyplýva možnosť predloženia dôkazu i neskôr. Dovolací súd tak v bode 27. uznesenia uzavrel, že na strane žalobkyne došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd v Nitre uznesením XXX/X/XXXX D. U. XX.XX.XXXX rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Vec bola následne zapísaná pod novou spisovou značkou XXX/XX/XXXX a v zmysle Dodatku č. 6 k Rozvrhu práce Okresného súdu Levice na rok 2022, s účinnosťou od 01.05.2022 sa pridelila zákonnej sudkyni JUDr. Radke Lacekovej.

9. Právny zástupca žalovaného dňa XX.XX.XXXX zaslal vyjadrenie k predmetu konania, v ktorom o. i. uviedol, že žalovaný je presvedčený, že imunita poskytnutá § 5 ods. 2 písm. a Tlačového zákona je daná a za zverejnenie žalobkyňou namietaných informácii žalovaný nezodpovedá. Žalovaný je tiež presvedčený, že právny názor vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR X Y. XX/XXXX nie je dôvodom pre iné rozhodnutie vo veci, než ako rozhodol súd prvej inštancie v pôvodnom rozhodnutí. Dôvodil, že je úplne irelevantné, akou formou boli informácie poskytnuté, či ústne, písomne alebo inak. Zákon formu poskytnutia nepredpisuje. Tiež mal za irelevantné, kde boli informácie orgánom verejnej moci poskytnuté. Zákon miesto poskytnutia informácii nepredpisuje. Redaktorka sa mohla v tomto kontexte legitímne spoľahnúť, že ide o dôveryhodný zdroj, keď informácie poskytuje jedna a tá istá osoba, a to H. R.. Jednoznačne to vyplýva aj z predloženej fotodokumentácie. Poukázal na to, že je irelevantné či boli poskytnuté informácie sprevádzané nejakými relevantnými objektívnymi podkladmi pretože jedinou podmienkou je to, že informácie orgán verejnej moci poskytol. Zmyslom a účelom ochrany novinárov podľa § 5 os. 2 písm. a) Tlačového zákona a čl. 10 Dohovoru je, že novinári sa môžu spoľahnúť na informácie poskytované orgánmi verejnej moci a nie sú ich povinní overovať. Poukázal na rozsudok Y. J. L. A. T. D. H. XXXX, U. M. G. A. \. A. konštatoval, že noviny boli oprávnené sa spoliehať na obsah utajovanej a dôvernej správy, ktorá „unikla“ zvnútra agentúry Európskej únie, hoci samostatne nepreskúmali správnosť faktov obsiahnutých v tejto správe. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že ochrana sa vzťahuje aj na neoficiálne poskytnuté informácie. Tiež poukázal na judikatúru R. G. G. D.. L. XXX/XXXX O. R. G. G. nerozlišuje medzi oficiálnymi a neoficiálnymi informáciami a obe kategórie sú podriadené rovnakému režimu. Vydavateľ mohol informácie zverejniť tak, ako boli poskytnuté, redaktorka ich nebola povinná overovať. Ak tak urobila, robila tak nad rámec svojich povinností a potom mal za absurdné, aby to bolo aplikované v neprospech žalovaného (vydavateľa). Poukázal tiež na nález R. G. G. G. D.. L.. R. XXX/XXXX v ktorom kontexte mal za to, že použitý pojem „R.“ znamená, že informácia mala polemický charakter, čo samo osebe nevylučuje zodpovednosť vydavateľa a je absurdné, aby súd túto skutočnosť svedčiacu v prospech žalovaného použil v jeho neprospech. Tiež je absurdné, aby to, že vydavateľ rešpektoval podmienku ochrany, že informáciu šíril v pôvodnom znení bolo použité v jeho neprospech. Čo sa týka toho, že žalovaný nevyčkal na stanovisko [. A. G., žalovaný poukázal na to, že R. G. G. konštantne pripomína, že informácia je pominuteľným majetkom a oneskorenie jej zverejnenia je spravidla spojené so stratou jej hodnoty a významu (PL. R. X/XX). Za mylnú mal aj premisu, že ochrana slobody prejavu a práva na informácie sa vzťahuje len na pravdivé informácie. Podľa názoru žalovaného vykonanie testu proporcionality preukáže, že vyhovenie

žalobe by bolo neprimeraným zásahom do slobody prejavu a práva žalovaného na informácie. Navrhol žalobu zamietnuť.

10. Súd pojednával dňa XX.XX.XXXX za prítomnosti právneho zástupcu žalobkyne, žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného. Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe, žiadala o doplnenie dokazovania výsluchom svedka B. B. A.. Žalovaný cestou svojho právneho zástupcu žiadal žalobu zamietnuť a navrhol doplniť dokazovanie o opätovný výsluch svedka L. H. X. a svedkyne K. Z.. Svedok B. B. A. bol vypočutý na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX. Právny zástupca žalovaného k výpovedi svedka B. A. zaslal dňa XX.XX.XXXX písomne vyjadrenie v ktorom mal za to, že z výpovede svedka vyplynulo, že je nepravdivé tvrdenie žalobkyne, že žalovaný a lebo jeho redaktorka K. Z. pred zverejnením článku vedela o tom že žalobkyňa nebola odsúdená za spáchanie trestného činu. Nebolo ani inak preukázané, že by žalovaný alebo jeho redaktorka pred zverejnením článku vedela o tom, že žalobkyňa nebola odsúdená za spáchanie trestného činu. Svedka navrhla žalobkyňa a svedok nie je zamestnancom žalovaného. Právny zástupca žalobkyne v podaní zo dňa XX.XX.XXXX za to, že návrh na výsluch svedka L. X. a svedkyne K. Z. je neúčelný a nehospodárny. Navrhol doplnenie dokazovania o svedecké výpovede B. C., matky žalobkyne, J. C., syna žalobkyne a B. H. O.,]. E. P. v rozhodnom období. Právny zástupca žalovaného vo vyjadrení doručenom súdu dňa XX.XX.XXXX uviedol, že žalovaného právo je doplniť dokazovanie opätovným výsluchom svedkov, kedy zmena skutkového stavu je legitímnym dôvodom, pre ktorý sa môže súd odchýliť od právneho názoru nadriadených súdov a preto mal opätovný výsluch navrhovaných svedkov za legitímny. Tiež poukázal na to, že výsluchom redaktorky Z. sa môžu odstrániť akékoľvek pochybnosti o údajnej vedomosti o nepravdivosti zverejnených informácii. Naopak výsluch svedkov C. a C. považoval za nadbytočný a výsluch svedkyne O. za irelevantný. Na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX súd vypočul svedkov: K. Z., B. C., J. C., pričom právnym zástupcom strán sporu ako aj žalobkyni bolo umožnené svedkom klásť otázky. Na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX súd vypočul svedkov: A. H. O., L. H. X., pričom právnym zástupcom strán sporu ako aj žalobkyni bolo umožnené svedkom klásť otázky.

10.1. Právny zástupca žalovaného zastal dňa XX.XX.XXXX vyjadrenie k výpovediam svedkov, v ktorom uviedol, že svedok s odkazom na svoju predchádzajúcu výpoveď potvrdil, že autorke článku informácie uviedol tak, ako boli zverejnené. Svedok zdôraznil, že voči obsahu, ktorý mu bol zaslaný na autorizáciu, nemal výhrady. Svedok uviedol, že bol štatutárnym orgánom R. A., G. N. J. H. F. v relevantnom čase a uviedol aj to, že jeho vyjadrenia, ktoré článok obsahuje, sú vyjadreniami H. R.. Z titulu svojej funkcie poskytoval informácie aj iný médiám. Svedok potvrdil, že vedel, že autorka článku je novinárkou, poznal ju, nestretli sa po prvý krát. Zo skutočnosti, že v predchádzajúcej výpovedi uviedol, že informácie autorizoval vyplýva, že bol uzrozumený s tým, že ním poskytnuté informácie budú zverejnené. Zhrnúc vyššie uvedené, mal právny zástupca žalovaného za to, že z dokazovania nevyplynulo, že by svedok H. X. komunikoval s autorkou článku prostredníctvom súkromného mailu. Svedok podľa neho jasne uviedol, že komunikácia bola oficiálna, s autorkou článku komunikoval z titulu funkcie H. R. a informácie boli poskytnuté oficiálne. Teda autorka článku sa mohla spoľahnúť na dôveryhodnosť poskytnutých informácií. Z výpovede svedkyne A. O. podľa právneho zástupcu žalovaného vyplynulo, že autorka článku bola kvalitnou novinárkou, ktorá zásadne dodržiavala etický kódex novinárov a svedkyňa vylúčila, že by s B. B. A. komunikovala o obsahu článku, čím vyvrátila tvrdenie žalobkyne a výpoveď jej matky. Mal za to, že B. A. nemal ani teoretickú možnosť ovplyvniť obsah článku. Žiadal žalobu zamietnuť.

10.2. Právny zástupca žalobkyne zaslal vyjadrenie k výpovediam svedkov písomne dňa XX.XX.XXXX. Uviedol, že z výpovede svedka J. C. vyplynulo, že žalobkyňa mala v súvislosti so zverejnením článku problém po dobu niekoľkých mesiacov si nájsť prácu, pre negatívne dopady zverejnenia článku sa musela presťahovať z F. a následne v roku XXXX/XXXX do C.. Svedok tiež uviedol, že popísaná situácia bola jedným z dôvodov, pre ktoré si on aj žalobkyňa zmenili priezvisko. Svedok uviedol, že situácia utíchla až po tom, keď bol článok vymazaný z internetu. Článok bol z webových stránok vymazaný na žiadosť žalobkyne v roku XXXX. Svedkyňa B. C. popísala negatívne dopady zverejnenia nepravdivých informácii o žalobkyni zo strany žalovaného, na svoju osobu, žalobkyňu a jej rodinu, tak v osobnej ako i profesijnej rovine. Právny zástupca žalobkyne mal za to, že zverejnenie článku poškodilo vážnosť žalobkyne u spoluobčanov, hrubým spôsobom narušilo jej rodinné, priateľské a profesijné vzťahy, vážne poškodil jej občiansku česť a dobré meno a znížilo jej vážnosť v spoločnosti. V dôsledku zverejnenia článku a jeho nepretržitého publikovania na internetových portáloch, žalobkyňa utrpela tiež v pracovnom živote. Mal za to, že sú splnené všetky zákonné predpoklady zodpovednosti žalovaného podľa § 13 Občianskeho zákonníka za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti

má žalobkyňa za preukázané, že nezákonný zásah zo strany žalovaného privodil objektívnu ujmu na právach žalobkyne chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom navrhované zásahy do práva žalovaného na slobodu prejavu sú nepochybne proporčné s ohľadom na účel, ktorý sledujú.

11. Na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX za prítomnosti právnych zástupcov strán sporu a žalobkyne súd vykonal výsluch svedka: K. Z., pričom svedkyni boli kladené otázky zo strany právnych zástupcov strán sporu aj žalobkyne. Právny zástupca žalobkyne zaslal súdu dňa XX.XX.XXXX vyjadrenie k výsluchu svedkov a záverečný návrh, v ktorom uviedol, že z výpovede svedka L. X. vyplýva, že svedok sa stretol s redaktorkou Z. len raz, a to v O. v I., kde bol ňou pozvaný, v predmetnej veci sa nikdy s ňou nestretol v priestoroch R. A., G. N. J. H. N. F. a popísal ako redaktorke Z. prezentoval svoje pochybnosti o „ R. S. P. „ pričom vyvrátil, že redaktorke Z. potvrdil informácie o „ R. S. „ J. S. Q., P. P. „B. G. H. N. I. H. A..“ Svedok vo svojej výpovedi nepotvrdil, že by s redaktorkou Z. komunikoval prostredníctvom služobného telefónu resp. služobného emailu a ani to, že by sa stretnutie v I. malo uskutočniť v pracovnej dobe, resp. počas pracovného týždňa. Predmetom výsluchov svedkyne K. Z. (XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX J. XX.XX.XXXX) bolo najmä objasnenie otázok týkajúcich sa zdroja informácii zverejnených v článku. Právny zástupca žalobkyne mal za to, že svedkyňa bola vo svojich svedeckých výpovediach nekonzistentná, pričom si odporovala. Kým v predošlých výsluchoch (XXXX, XXXX) tvrdila, že informácie mala od L. X., v neskorších výpovediach (XXXX, XXXX) uviedla, že si tieto u L. X. len overovala. Uviedla, že sa v tejto veci stretla s L. X. opakovane, a to na R. A., G. N. J. H. N. F. a následne na stretnutí v O. N. I.. Podľa svedkyne L. X. nemal k obsahu článku žiadne výhrady a obsah článku nekonzultovala s právnikom, pričom poprela, že by opak tvrdila L. X.. Právny zástupca žalobkyne mal za to, že výpoveď svedkyne Z. je nedôveryhodná, vyhýbavá a účelová. Žalobkyňa sa domnieva, že svedkyňa Z. uviedla svedka X. do omylu vedome a úmyselne, práve s cieľom zakryť zdroj informácii rúškom „S. G. S. N. B.“ a tým obhájiť svoj hrubý zásah do osobnostných práv žalobkyne. Tvrdenie svedkyne Z. o tom, že dala priestor na vyjadrenie v článku pred jeho zverejnením žalobkyni nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané a žalobkyňa ho popiera. Žalobkyňa má za to, že skutková a právna argumentácia žalovaného vo vzťahu k otázkam týkajúcim sa zdroja informácii v zverejnenom článku, okolnostiam komunikácie medzi svedkyňou Z. a svedkom X. a okolnostiam zverejnenia článku, nemôže vo svetle opakovaných výsluchov svedkov obstáť. Z vykonaného dokazovania vyplýva mimoriadne amorálne a manipulatívne konanie novinárky Z. v procese prípravy a zverejnenia článku, ktoré nemôže požívať právnu ochranu. Žiadal žalobe vyhovieť a uplatnil si v prípade úspechu nárok na náhradu trov konania.

12. Právny zástupca žalovaného dňa XX.XX.XXXX zaslal súdu vyjadrenie k výpovediam svedkov a záverečný návrh. Uviedol, že z výpovede svedkyne Z. vyplynulo, že informácie, získala od L. X., ktorý v relevantnom čase vykonával funkciu H. ( ]. S.) R. A., G. N. J. H. F.. Informácie boli zverejnené v namietanom článku tak, ako ich L. X. poskytol. Svedkyňa explicitne uviedla, že komunikovala s L. X. prostredníctvom pracovného mailu a že ich komunikácia bola oficiálna. Svedkyňa nemala žiadny dôvod domnievať sa, že jej L. X. poskytuje informácie ako súkromná osoba. Svedkyňa opakovane odmietla, že by pred zverejnením článku mala informáciu o tom, že žalobkyňa bola spod obžaloby oslobodená. O tom nakoniec svedčí aj dôkaz, odpoveď [. A. G. (E. XXX). Rovnako svedkyňa uviedla, že poskytla žalobkyni priestor na vyjadrenie pred zverejnením článku, a to kontaktovaním na jej telefónnych číslach , žalobkyňa túto ponuku však nevyužila. Z výpovedí svedka L. X. vyplynulo, že autorke článku informácie uviedol tak, ako boli zverejnené. L. X. zdôraznil, že voči obsahu, ktorý mu bol zaslaný na autorizáciu, nemal žiadne výhrady. L. X. uviedol, že bol]. S. R. v relevantnom čase a uviedol aj to, že jeho vyjadrenia, ktoré článok obsahuje, sú vyjadreniami H. R.. Z titulu svojej funkcie poskytoval informácie aj iný médiám. L. X. potvrdil, že vedel, že autorka článku je novinárkou, poznal ju, nestretli sa po prvý krát. L. X. sa vzhľadom na odstup času so svojej druhej výpovedi nevedel s určitosťou vyjadriť, či svoje vyjadrenia autorizoval prostredníctvom súkromného e-mailu. Nie je preto možné vychádzať z toho, že komunikácia prebehla prostredníctvom súkromného mailu. Právny zástupca žalovaného zhrnul, že z dokazovania nevyplynulo, že by svedok L. X. komunikoval s autorkou článku prostredníctvom súkromného mailu. L. X. uviedol, že komunikácia bola oficiálna, s autorkou článku komunikoval z titulu funkcie H. R.. Nevedel sa vyjadriť, či informáciou o trestnom stíhaní autorka článku disponovala alebo jej ju primárne poskytol svedok. Z výpovede svedkyne O. vyplynulo, že autorka článku bola kvalitnou novinárkou, ktorá zásadne dodržiavala etický kódex novinárov. Svedkyňa O. vylúčila, že by s A. komunikovala o obsahu článku, čím vyvrátila tvrdenie žalobkyne a výpoveď jej matky. Pán A. nemal ani teoretickú možnosť ovplyvniť obsah článku. Svedkyňa súčasne potvrdila výpoveď svedka A.. Z výpovede svedka B. A.

vyplynulo, že je nepravdivé tvrdenie žalobkyne, že žalovaný alebo jeho redaktora Z. pred zverejnením článku vedela o tom, že žalobkyňa I. S. D. G. Q. E.. Nebolo ani inak preukázané, že by žalovaný alebo jeho redaktora Z. pred zverejnením článku vedela o tom, že žalobkyňa nebola odsúdená za spáchanie trestného činu. Svedok nie je zamestnanec žalovaného. Svedok J. C. uviedol, že jeho vzťah so žalobkyňou je dobrý. Svedok rovnako uviedol, že veril vysvetleniam svojej matky. To svedčí podľa právneho zástupcu žalovaného o tom, že namietaný článok nemal žiadne negatívne dôsledky na ich vzťah, resp. v rodinnom prostredí. Svedok netvrdil, že by ho niekto kvôli článku konfrontoval a neuviedol ani žiadne konkrétne reakcie tretích osôb na článok. Svedok neuviedol žiadne konkrétne negatívne následky spojené s článkom. Tvrdenie o tom, že žalobkyňa prišla kvôli článku o prácu, nie je preukázané a právny zástupca žalovaného ho mal za nepravdivé. Svedok sa vôbec nevedel vyjadriť k dôvodu ukončenia pracovnoprávneho vzťahu so žalobkyňou. Žalobkyňa dostala výpoveď ešte pred zverejnením článku. Tvrdenie, že si kvôli článku nevedela nájsť prácu, mal preto právny zástupca žalovaného za nepreukázané. Právny zástupca žalovaného poukázal na to, že svedok J. C. uviedol, že túto informáciu má len sprostredkovanú od svojej matky. Namietaný článok bol len jedným z dôvodov zmeny priezviska žalobkyne a jej syna. To však podľa právneho zástupcu žalovaného žiadne negatívne následky článku nepreukazuje. Mal za to, že skutočným dôvodom presťahovania sa žalobkyne do C. bola skutočnosť, že si žalobkyňa našla prácu v E., J.. O tom svedčí to, k presťahovaniu došlo až po 4 – 5 (XXXX – XXXX) rokoch od zverejnenia článku. Ak by bol dôvodom presťahovania zverejnený článok (XXXX), k presťahovaniu by došlo skôr. Právny zástupca žalovaného ďalej uviedol, že z výpovede svedkyne B. C. vyplynulo, že žalobkyňa mala vedomosť o tom, že bude publikovaný článok v týždenníku P.. Q. podľa právneho zástupcu žalovaného svedčí o tom, že žalobkyňu redaktorka Z. kontaktovala pred zverejnením článku. Vzťah medzi svedkyňou C. a žalobkyňou sa v dôsledku článku nezmenil. To svedčí o tom, že namietaný článok nemal žiadne negatívne dôsledky v rodinnom prostredí. Svedkyňa C. nepopísala žiadnu konkrétnu negatívnu reakciu spojenú s článkom. Z jej výpovede vyplynulo iba to, že článok vyvolal ohlas. Tvrdenie, presnejšie presvedčenie svedkyne, že žalobkyňa a syn žalobkyne sa kvôli článku odsťahovali sa do C. mal za tendenčné. Dôvodom bolo to, že žalobkyňa si našla prácu v E., J.. Uvedené sa týka aj zmeny priezviska. Ide len o jej domnienku, ktorá odporuje výpovedi svedka C.. Dôvody boli rodinné. Ak by bol dôvodom článok, k zmene priezviska by došlo hneď. Svedkyňa C. uviedla, že najnegatívnejšie z článku vnímala, že bola žalobkyňa trestne stíhaná. Táto informácia je však pravdivá. Tvrdenie svedkyne, že jej dcéra nedostala priestor na vyjadrenie, je nepodložené a nepravdivé. Tvrdenie súvislosti zverejneného článku so zdravotnými problémami svedkyne a jej manžela, je len subjektívna domnienka svedkyne. Ide o skutočnosť, ktorá aby mala byť relevantná v súdnom konaní, by mala byť preukázaná znaleckým posudkom podľa § 207 ods. 1 C.s.p. Súd si preto o tejto skutočnosti nemôže urobiť úsudok sám a nemôže prevziať ani subjektívne domnienky svedkyne alebo kohokoľvek iného. Všetky výroky, ktoré žalobkyňa namieta, sa dotýkajú fungovania R. A., G. N. J. H. a sú teda legitímnym predmetom verejného záujmu. Navyše, tieto výroky poskytol redaktorke H. R.. Verejnosť má právo poznať vyjadrenia H. R.. Zdôraznil, že žalovaný keďže je vydavateľom periodickej tlače, posúva sa rovnováha medzi slobodou prejavu a osobnostnými právami žalobkyne výrazne v prospech slobody prejavu. Žalobkyňa mala v čase zverejnenia článku postavenie]. R., ktorého sféra ochrany je úzka, a to osobitne v prípade, ak je predmetom kritiky výkon verejnej moci. Uvedené skutočnosti posúvajú rovnováhu medzi slobodou prejavu a osobnostnými právami žalobkyne výrazne v prospech slobody prejavu. právny zástupca žalovaného zhrnul, že výroky publikované v článku a namietané žalobkyňou v predmetnom konaní sú autentickými výrokmi H. R. G. N. J. H. N. F., preto sa autorka článku sa mohla legitímne spoľahnúť na dôveryhodnosť týchto výrokov (C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.; G. H. I. H. N. T. O.). Výrok (vysvitlo totiž, pani H. S. H. A. G. U. G. H.) je hodnotiacim úsudkom autorky, ktorý vychádza z informácií poskytnutých H. R. a preto nevyhnutne platí, že má skutkový základ. Jedná sa o prípustné zjednodušenie. Čo sa týka výroku (C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.), zdôraznil, že nejde o tvrdenie faktu, ale o polemické vyjadrenie. V danom prípade autorka článku postupovala absolútne štandardným spôsobom, pričom je zreteľná snaha dopátrať sa pravde, verifikovať údaje, resp. snaha vynaložiť potrebnú profesijnú precíznosť, pretože informácie čerpala od oficiálneho A. R.; poskytnuté informácie poslala oficiálnemu A. R. na autorizáciu; informácie čerpala aj od iných zamestnancov R., ktorých výroky rovnako zverejnila; informácie sa pokúšala verifikovať u žalobkyne, ktorú za tým účelom opakovane kontaktovala telefonicky, avšak neúspešne. Výroky boli zverejnené v hromadnom informačnom prostriedku. Fungovanie verejnej moci, fungovanie štátnej správy, osobitne tej zložky štátnej správy, ktorej úlohou je starostlivosť o hendikepovaných a zraniteľných, je vždy aktuálnou témou verejného záujmu. Nakoľko teda uverejnený článok uspokojoval aktuálny záujem verejnosti na informáciách, táto skutočnosť opätovne posúva rovnováhu medzi slobodou prejavu a osobnostnými právami žalobkyne výrazne v prospech slobody prejavu. Namietaný článok spĺňal všetky

atribúty, ktoré sú na verejné prejavy kladené, v záujme ochrany slobody prejavu a práva na informácie. V danom konkrétnom prípade je zrejmé, že sloboda prejavu a právo na informácie prevážili nad záujmom navrhovateľky na ochrane jej osobnostných práv. Vzhľadom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že záujem na ochrane slobody prejavu a práve na informácie je eminentný a naopak záujem na ochrane práv žalobkyne je nízky. V danom prípade je nesporné, že informácie poskytol štatutárny orgán R. A., G. N. J. H. N. F., poskytol ich pre účely zverejnenia v periodickej tlači a informácie sa týkali pôsobnosti R. A., G. N. J. H. N. F.. Redaktorka sa mohla legitímne spoľahnúť, že ide o dôveryhodný zdroj, keď informácie vždy poskytuje jedna a tá istá osoba, a to H. R., G. N. J. H.. Zmyslom a účelom ochrany § 5 ods. 2 písm a) Tlačového zákona a čl. 10 Dohovoru je to, že novinári sa môžu spoľahnúť na informácie poskytované orgánmi verejnej moci a nie sú povinní ich overovať. Vydavateľ mohol informácie zverejniť tak, ako boli poskytnuté, redaktorka ich nebola povinná overovať. Ak tak urobila, robila tak nad rámec svojich povinností a potom mal za absurdné, aby uvedené bolo aplikované v neprospech žalovaného. Informácie boli šírené v pôvodnom znení a preto by bolo absurdné aby to, že vydavateľ túto podmienku rešpektoval, bolo použité v jeho neprospech. Čo sa týka toho, že vydavateľ nepočkal na stanovisko [. A. G., poukázal na judikatúru R. G. G., ktorý konštantne pripomína, že informácia je pominuteľným majetkom a oneskorenie jej zverejnenia je spravidla spojené so stratou jej hodnoty a významu. Mylná je premisa, že ochrana slobody prejavu a práva na informácie sa vzťahuje len na pravdivé inrormácie. Poukázal na rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva. Mal za to, že znenie žalobného petitu, ktorý žalobkyňa uplatnila dňa XX.XX.XXXX je neurčitý a zmätočný a ako taký vylučuje, aby mu súd vyhovel. Žaloba na ochranu osobnosti nemôže byť úspešná, pretože žalobkyňou namietané výroky nie sú spôsobilé vyvolať negatívny následok v oblasti ochrany jej osobnosti, čo je podmienkou vzniku zodpovednosti za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti. Mal za neopodstatnený nárok žalobkyne na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. V konaní neboli preukázané žiadne také negatívne dôsledky, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Nebola preukázaná závažná ujma, žiadna osobná ujma spojená so zvlášť citeľným znížením a sťažením postavenia občana v spoločenských kruhoch. Neboli preukázané žiadne negatívne dôsledky v oblasti súkromného života žalobkyne, narušených rodinných, priateľských a ani profesijných vzťahov, ani poškodenie jej občianskej cti, dobrého mena či zníženie jej vážnosti v spoločnosti. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20 000 eur je aj neprimeraná. Poukázal na zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a údaje z roku 2009. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nemôže byť porovnateľná s maximálnou výškou odškodnenia obetí násilných trestých činov. Žalobkyňa žiadne následky trvalého charakteru nepreukázania. Podľa jeho názoru žalobkyňa nepreukázala ani splnenie predpokladov pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a ani opodstatnenosť požadovanej výšky náhrady. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania. Dňa XX.XX.XXXX svoje vyjadrenie doplnil podaním, v ktorom právny zástupca žalovaného reagoval na vyjadrenie a záverečný návrh právneho zástupcu žalobkyne. Záverom zhrnul, že autorka článku čerpala informácie od H. R., ktorý nepochybne bol oprávnený poskytovať verejnosti informácie. Mala preto celkom legitímny dôvod sa spoliehať, že tak, ako ich poskytol, tieto zodpovedajú skutočnosti, resp. majú skutkový základ; v čase zverejnenia článku nemala autorka k dispozícii žiadnu informáciu, ktorá by vyvracala pravdivosť alebo skutkový základ poskytnutých informácií. Zdôraznil, že žalobkyňa nereagovala na telefonické výzvy na zaujatie stanoviska; vzhľadom na to, že podstatou informácií boli pomery na R., tak z povahy veci vyplýva, že autorka nemala žiadnu možnosť, ako si informácie overiť. Nemala dôvod sa naopak domnievať, že H. R. jej neposkytuje relevantné informácie.
13. Súd na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX vyhlásil za prítomnosti strán sporu uznesenie, ktorým pripustil zmenu žaloby v tomto znení:
Žalovaný je povinný v najbližšom čísle časopisu P., pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, uverejniť ospravedlnenie Žalobkyni na G. XX Q. P. I. H. B. J. H. A., J. C. W. E. G. I. „ G. R.“ , D. N. Q. P. E. X D. XX.XX.XXXX.
Žalovaný je povinný uverejniť ospravedlnenie Žalobkyni s týmto nadpisom a v tomto znení: „ S. A. B. C., C. H. S. G. N. J. H. R. A., G. N. J. H. N. F..“
V týždenníku P. E. X D. XX.XX.XXXX I. G. XX N. E. „ G. R.“ G. W. S. A. B. C. I. G., J. Q. L., P. „ C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.“, P. „G. H. I. H. N. T. O. „ J. P.“ N. Q., P. A. H. S. H. A. G. U. G. H..“
Za tieto tvrdenia, ktorými sme neoprávnene zasiahli do práva A. B. C. na ochranu osobnosti, sa jej ako bývalej H. S. G. N. J. H. R. A. G. N. J. H. N. F. ospravedlňujeme.“
Žalovaný je povinný text ospravedlnenia uverejniť aj na webovej stránke V..
Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 20.000 eur.
Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Na predmetnom pojednávaní právni zástupcovia strán sporu zhrnuli svoje záverečné návrhy. Právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe, zhrnul priebeh doterajšieho konania a pouzkázal na dôvodnosť žaloby. Mal za preukázanú ujmu v podobe zníženia dôstojnosti a vážnosti žalobkyne v značnej miere ako aj porušenia povinnosti žalovaného a príčinnú súvislosť medzi nimi. Žalobkyňa má za to, že v danom prípade nepostačuje reparácia len v podobe ospravedlnenia, ale žiada aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.V danom prípade z obsahu článku a z vykonaného dokazovania jasne vyplýva, že zásah do práv žalobkyne bol motivovaný zvýšením pútavosti článku pre čitateľov, čo vo svojich výsluchoch uviedla svedkyňa Z.. Obsah článku smeroval ku škandalizácii žalobkyne, pričom vzhľadom na čitateľnosť predmetného týždenníka bol zásah do jej práv obrovský a dlhodobý. Žalovaný dobrovoľne neupustil od svojho konania, nezjednal nápravu. Trvalo roky, kým došlo k odstráneniu článku z webových portálov žalovaného a ďalšie roky do úplného odstránenia informácie o článku z webových prehliadačov. Žalobkyňa bola žalovaným nepravdivo vykreslená ako zločinec a S. E. I. C. N. D. X. G.. Žalovaný sa nespoľahol na informácie poskytnuté S. N. B.. Nenastala situácia, kedy by bolo možné aplikovať § 5a/ Tlačového zákona. Novinárka získala informácie z iného zdroja. Bola si vedomá nepravdivosti zverejnených informácií. Tieto zverejnila s cieľom získania prospechu. Žiadal žalobe vyhovieť. Právny zástupca žalovaného záverom zhrnul, že žalobu má za neopodstatnená, preto ju navrhol v celom rozsahu zamietnuť. Mal za preukázané samotnou výpoveďou autorky články pani Z., ako aj H. A. X., že sa stretli osobne v I. N. O., kde jej poskytol určité informácie, obsah jeho výpovedí autorka článku poslala jemu na úrad, tak sa vyjadril svedok X. za účelom autorizácie. Svedok explicitne uviedol, že nič neupravoval a na základe súhlasu podpísal a poslal späť. Z judikatúry R. G., vyplýva, že je na A. S. N. B., aby sám zvážil a posúdil, aké informácie a akou formou novinárom poskytne. Úlohou novinárov je naopak ich sprostredkovať verejnosti a títo sa môžu spoľahnúť na to, že A. S. N. B. poskytuje len správne a korektné informácie, ktoré novinári nie sú povinní už ďalej overovať. Toto sú aj garancie, ktoré vyplývajú z európskeho štandardu ochrany slobody prejavu a práva na informácie. Svedkyňa Z. uviedla, že so žalobkyňou sa pokúšala kontaktovať telefonicky, o čom svedčí aj to, že žalobkyňa mala vedomosť o tom, že bude publikovaný článok, a to ešte pred jeho zverejnením. Žalovaný ponúkol žalobkyni, aby sa mohla vyjadriť aj po zverejnení článku a to opakovane, pričom žalobkyňa túto možnosť nevyužila. Či pani Z. vychádzala z jedného zdroja alebo z dvoch zdrojov je úplne irelevantné, pretože nepochybne je preukázané, že v článku boli zverejnené informácie poskytnuté H. X., ktorý toto explicitne vyjadril vo svojej prvej výpovedi a ani pri druhej výpovedi sa od toho neodklonil. Samotný postup autorky článku vylučuje, že by v danom prípade postupovala nedobromyseľne, že by konala s cieľom dosiahnuť nejaký zisk alebo prospech. Svedkyňa Z. zjavne vychádzala z viacerých zdrojov, to svedčí o jej profesionálnom prístupe k veci, ďalej svedčí o tom aj to, že oslovila priamo I. A. R. F. a nakoniec poskytla priestor na vyjadrenie aj žalobkyni. Podľa názoru žalovaného v danom prípade neexistuje žiadna relevantná skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že by žalovaný vybočil z rámca ochrany, ktorú mu poskytuje E. XX R. J. E. XX U.. Mal za to, že formulácia petitu aj po pripustenej zmene je nesprávna a je potrebné ho zamietnuť.

14. Na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX súd vykonal dokazovanie so súhlasom právnych zástupcov strán sporu oboznámením sa s listinnými dokladmi v nasledovnom rozsahu: zápisnica č.l. 581, vyčíslenie č.l. 588, 593, rozsudok č.l. 613, odvolanie č.l. 639, vyjadrenie k odvolaniu č.l. 654, 655, vyjadrenie č.l.676-677, vyjadrenie k vyjadreniu č.l. 689-690, zápisnica č.l.704-705, rozsudok 706, dovolanie č.l. 723, 725, vyjadrenie k dovolaniu č.l.743,744 a nasl., vrátenie spis č.l. 764, uznesenie č.l. 770, potvrdenie č.l. 781, uznesenie č.l. 785, úradný záznam č.1, zmena spisovej značky na: XXX/XX/XXXX, č.l. 3, odpoveď č.l. 6, opatrenie predsedu súdu č.l. 8, potvrdenie o zmene sudcu č.l. 9, č.l. 11, úradný záznam č.l. 12, potvrdenie č.l. 13, úradný záznam č.l. 14, žiadosť č.l.19, vyjadrenie č.l. 32,33 a nasl., zápisnica z pojednávania č.l. 45, zápisnica z pojednávania č.l. 52, vyjadrenie č.l. 60, vyjadrenie k návrhu na doplnenie dokazovania- návrh na doplnenie dokazovania č.l. 68-69, vyjadrenie žalovaného č.l. 77, oznámenie č.l. 88, oznámenie č.l. 93-94, odpoveď na žiadosť č.l. 101, zápisnica z pojednávania č.l. 107, zápisnica z pojednávania č.l. 126, vyjadrenie č.l. 141-142 a nasl. žiadosť č.l. 145, vyjadrenie č.l. 148-149 a nasl., zápisnica z pojednávania č.l. 158, žiadosť č.l. 164-165, zápisnica z pojednávania č.l. 174, zápisnica z pojednávania č.l. 180, žiadosť č.l. 187, záverečný návrh č.l. 193-194 a nasl.., záverečný návrh č.l.200-201 a nasl., žiadosť č.l. 122, vyjadrenie č.l. 125 a 126 a nasl., úradný záznam č.l. 132, zápisnica z pojednávania č.l. 251, pripojený spis E. E.: S. XXXX/X-XXX-XX-XXXX z neho najmä obžaloba č.l. 269, trestný rozkaz 280, odpor č.l. 285, zápisnica z pojednávania č.l. 297, úradný záznam č.305, rozsudok č.l. 306.

15. Z vyjadrení žalobkyne, žalovaného, výsluchov svedkov, listinných dokladov a pripojeného trestného spisu okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

15.1. Dňa XX.XX.XXXX bol týždeníku P. E. X/XXXX I. G. XX-XX W. E.: „G. R.?“. Vydavateľom týždenníka P. X. G. H. J. G., G., J., A. W..XX, XXXXX C., L.: XX XXX XXX t.j. žalovaný. Autorkou článku je K. Z.. V článku sú žalobkyňou namietané vety, ktoré sú uverejnené na strane E. XX N. R.: „C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.“, P. „G. H. I. H. N. T. O., J. P. „ N. Q., P. A. H. S. H. A. G. U. G. H.“. Predmetné vety sú vyjadrené v priamej reči a uvádza L. H. X., H. R. A., G. N. J. H. N. F.. Okrem vety „ vysvitlo totiž, že A. H. S. H. A. G. U. G. H.“ O. veta v článku nie je v priamej reči, je to veta z úvodu článku, ktorého autorkou je K. Z..

15.2. Žalobkyňa sa domáha v spore, aby súd zaviazal žalovaného v najbližšom čísle časopisu P., pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, uverejniť ospravedlnenie Žalobkyni na strane XX Q. P. na rovnakom mieste a rovnakým písmom, ako bol uverejnený článok s nadpisom „ G. R.“ , D. N. Q. P. E. X D. XX.XX.XXXX W. S. P. G. Q. I. J. N. Q. D.: „ S. A. B. C., C. H. S. G. N. J. H. R. A., G. N. J. H. N. F..“ N. Q. P. E. X D. XX.XX.XXXX I. G. XX N. E. „ G. R.“ G. W. S. A. B. C. I. G., J. Q. L., P. „ C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.“, P. „G. H. I. H. N. T. O. „ J. P.“ N. Q., P. A. H. S. H. A. G. U. G. H..“ Za tieto tvrdenia, ktorými sme neoprávnene zasiahli do práva A. B. C. na ochranu osobnosti, sa jej ako bývalej H. S. G. N. J. H. R. A. G. N. J. H. N. F. ospravedlňujeme.“ Žalovaný je povinný text ospravedlnenia uverejniť aj na webovej stránke V.. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 20.000 eur. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobkyňa sa v spore domáha svojho práva na ochranu osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy.

15.3. Žalovaný uplatňuje svoje právo na slobodu prejavu a právo na informácie garantované č.l. XX R. G. J. E. XX U. ochranu v zmysle § 5 ods. 2 písm. a) zákona č. 167/2008 Z.z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon).

15.4. V konaní boli vypočutí ako svedkovia, L. H. X., H. R. F. a novinárka K. Z., autorka článku, B. B. A., D. G. H. G. B. G., A. H. O., šéfredaktorka časopisu P. v čase vydania článku, B. C., matka žalobkyne, J. C., syn žalobkyne .

15.5. Z výpovede svedka B. B. A. na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX vyplynulo, že v čase vydania sporného článku pracoval v spoločnosti H. G., J., na pozícii vedúceho internej sekcie denníka I. E.. Redakcie I. E. J. P. boli v tom čase v konkurenčnom postavení. Svedok nebol súčasťou redakcie časopisu P.. Mal vedomosť o spornom článku od žalobkyne, ktorá iniciovala stretnutie zo svedkom po uverejnení článku, pretože bola nespokojná s jeho znením. Svedok vysvetlil žalobkyni, že nemá vplyv na to, čo bude obsahom článku. Ponúkol žalobkyni, že jej môže sprostredkovať stretnutie so šéfredaktorkou redakcie P. A. O.. Svedok s pani O. o tejto téme nekomunikoval, ako uviedol, nemalo by to význam a bolo by to neprofesionálne, nakoľko bola v tomto rázna a striktná a dôvodom bolo tiež to, že by musel v redakcii I. E. vysvetliť prečo o tejto téme komunikuje s konkurenčnou redakciou. Uviedol, že nemá vedomosť o dopadoch článku na žalobkyňu po jeho zverejnení. Uviedol, že podľa jeho vedomostí sa novinár pri písaní akéhokoľvek článku má riadiť zákonmi SR a etickými zásadami svojej redakcie a pokiaľ je redakcia signatárom aj kódexom slovenského syndikátu novinárov. Uviedol, že o všeobecnej rovine, ak novinár zverejní odpoveď bez vyčkania na výsledok, nie je to štandardný postup a je to v rozpore s etickým kódexom, je tiež absolútne relevantné vo všeobecnej rovine zverejňovať informácie aj keď má o tom novinár pochybnosti, môže tým predchádzať škodám na zdraví osôb, majetku alebo vo verejnom záujme. Pokiaľ je poskytnutá informácia od S. N. B. vo všeobecnosti sa to považuje za dôveryhodný zdroj, nakoľko S. N. B. neposkytujú klamstvo a preto sa takáto informácia štandardne zverejňuje. Uviedol, že nemá vedomosť či existuje pravidlo, že ak poskytuje informácie S. N. B. prostredníctvom svojho predstaviteľa, že to nemôže byť v priestoroch H. D.. Svedok uviedol, že nemá vedomosť o skutočnosti, že žalobkyni bolo odporučené aby sa so žalovaným súdila, tiež že nemá vedomosť o postupoch žalovaného v konaní, nezúčastňuje sa na žiadnych prípravách na pojednávanie, nemá o tom žiadnu vedomosť. On, ani jeho zamestnávateľ sa nezaujímajú o to čo robí žalovaný. Na otázku či pociťuje negatívnu hrozbu na svoj profesijný život v súvislosti s touto výpoveďou odpovedal, že nie. Pred pojednávaním mu nikto nehovoril ako má vypovedať a nikto ho na výpoveď nenavádzal.

15.6. Svedkyňa K. Z. na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX uviedla, že je zamestnaná ako novinárka v časopise P. ako zamestnanec. Informácie získala z oficiálnych zdrojov, a to cez R. F. ako]. S. J. Y. X.]. D. H. L. H. X.. Podklady z rozhovoru z L. H. X. si nahrávala, následne dala autorizovať obsah článku. Mala za to, že informácie čerpala z R., zachovala postup, predložila na autorizovanie a následne išiel článok do tlače. Ohľadom predmetu konania komunikovala aj s L. B. a L. B.. Uviedla,

že všetky podklady o tom ako boli vybavené T. A. J. A. X.XXX M. I. B. N. H. žalobkyne dostala z R. F.. Ohľadom bezúhonnosti žalobkyne uviedla, že nejakým novinárskym prístupom k tomu napísala vyjadrenie. Nevidela podanú obžalobu. Článok nebol na objednávku nikoho. Nebol namierený proti žalobkyni. Svedkyňa sa angažovala ohľadne rodiny J. s tým, že namietala, že táto rodina má existenčné problémy a postup R. F. sa jej zdal byť neadekvátny. Jej konanie smerovalo k tomu, aby upútala pozornosť a poukázala na to , že táto rodina v akých pomeroch žije a zaslúži si, aby sa o ňu štát postaral. Na pojednávaní konanom dňa XX.X.XXXX uviedla, že napísala o tom, že žalobkyňa bola R. S.. Napísala to, na základe toho, že H. R. L. H. X. jej to povedal, ona nemala dôvod o tom pochybovať a s tým, že následne oficiálne oslovila [. G., kde v tom čase hovorca pán H. N., uviedol, že rozhodnutím S. C. N. N. G.. XX XX/XX bola obžalovaná B. bola oslobodená spod podanej obžaloby a nebola jej preukázaná jej účasť na spáchaní skutku ani jej vedomosť o jeho spáchaní. O tejto skutočnosti sa dozvedela, že po uverejnení článku, ktorý bol uverejnený dňa XX.X.XXXX, ale odpoveď z [. G. A. J. XX.X.XXXX. Ďalej uviedla, že ak by v čase uverejnenia bola vedela o tom, že je žalobkyňa nevinná, že bola oslobodená, tak odcituje presne oznámenie z [. G.. S pani U. sa nestretla. Tieto informácie získala z [. G.. Čo sa týka internetovej diskusie do tejto sa nezapojila. Vedela, že bol vyvíjaný určitý nátlak po uverejnení uvedeného článku napriek tomu reakcie nenapísala. Ak sa zapája do nejakej diskusie robí to z úcty k svojim čitateľom. Potom, čo dostala informáciu z [. G. ohľadne oslobodenia žalobkyne zvažovala ďalší postup aj s právnikom bolo jej však odporúčané, aby túto tému nechala na pokoji. Nebol jej záujem poškodiť žalobkyňu, chyby sa stávajú. Vypovedala opakovane na pojednávaní XX.XX.XXXX, uviedla, že v médiách už nepracuje. Z výpovedi vyplynulo, že informácie k článku získala od L. H. X., H. W. F.. Stretnutie s ním si dohodla úradným postupom, telefonovala mu na úradný mobil a dohodli si stretnutie. Keďže regionálny novinári nemajú kancelárie je bežné, že sa stretávajú s respondentami v priestoroch O. H.. H.. S L. X. sa stretla v priestoroch H.. Bol si vedomí, že pracuje pre redakciu P.. Z jej pracovného emailu zaslala článok na autorizáciu na pracovný email L. X.. Nemala žiadny dôvod pochybovať o informáciách m, ktoré jej poskytol H. R. ako A. I. žalobkyne. O informáciu v trestnej veci žalobkyne žiadala [. G. z dôvodu, že táto informácia bola zaujímavá, chcela v článku pokračovať, chcela vedieť aký bol obsah obžaloby a ako trestné konanie skončilo. O oslobodení žalobkyne sa dozvedela, až po vydaní článku. Uviedla, že pred vydaním článku ju nekontaktoval ani pán A. ani pani O.. A. J., ktorý bol predmetom toho článku príspevok dostal. Všetky dokumenty k napísaniu články si archivovala u seba avšak z dôvodu, že sa sťahovala už ich nearchivuje. Uviedla, že nemala žiadny osobný motív na napísanie predmetného článku. Na pojednávaní konanom XX.X.XXXX svedkyňa uviedla, že sa pridržiava všetkých svojich doterajších vyjadrení, najmä, že všetky informácie k článku získala od H. R. L. X.. Stretla sa s ním osobne na R. J. I. N. O. N. I.. Rozhovor si nahrávala na diktafón. Pred zverejnením článku ho dala na autorizáciu L. X. a následne bol uverejnený. Dala možnosť vyjadriť sa aj žalobkyni. Tento postup považovala za bežnú , štandardnú novinársku prácu. Pred uverejnením článku bola predvolaná na R. pani žalobkyňou na stretnutie v D. R. a malo súvis s rodinou J.. So žalobkyňou sa predtým nepoznali a toto stretnutie sa jej nepáčilo.

15.6. Ako vyplynulo z výpovede svedka L. H. X. na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX, v čase od apríla XXXX do februára XXXX bol H. R. F.. S autorkou článku K. Z. sa stretol dva krát, jeden krát v priestoroch R. F. a druhý krát v I. N. A. H., kde jej poskytol údaje. Potvrdil, že mu na email boli zaslané state z jeho vyjadrenia k osobe žalobkyne. Svedok nič neopravoval a na znak súhlasu podpísal a zaslal naspäť a potvrdil, že čo verifikoval sa objavilo v novinách bez zmeny. Na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX uviedol, že v čase vydania článku mal funkciu H. W. F. a bol jeho]. S.. Vo veci ho oslovila pani Z.. Bol ubezpečený pani Z., že veci, o ktorých s ňou diskutoval mala ona prekonzultované s právnym zástupcom. Pamätal si, že s pani Z. sa stretli v I., iniciátorkou stretnutia .bola novinárka, pretože ho oslovila. V rozhodnom období v rokoch XXXX J. XXXX svedok poskytoval informácie regionálnym novinárom a regionálnej televízii. Uviedol, že s najväčšou pravdepodobnosťou mu novinárka zaslala informácie na verifikáciu na súkromný email, ktorý zrejme mala od neho. Následne uviedol, že si nespomína či išlo o súkromný alebo služobný email. Na R. mal možnosť sa prihlásiť do súkromného emailu, mal ho na doménu centrum avšak komunikáciu už nevedel dohľadať. Uviedol, že nebolo jeho cieľom, aby bol článok uverejnený. Stretnutie s novinárkou prebiehalo tak, že 50 na 50 boli kladené otázky a bola tam aj voľná diskusia.

15.7. Na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX vypovedal aj svedok, syn žalobkyne J. C.. Z jeho výpovede vyplynulo, že majú s matkou dobrý vzťah. Po prečítaní článku, v ktorom bolo uvedené, že žalobkyňa bola S. a, že vybavila G. S. A. mu bolo nepríjemne. So žalobkyňou sa po prečítaní článku rozplakali. Pamätal si, že mu bolo nepríjemné chodiť do školy, bál sa reakcie spolužiakov. Trvalo to dlhší

čas. Žalobkyňa podľa neho kvôli tomu prišla o prácu a dlhšie sa jej prácu nedarilo si nájsť z dôvodu, že bola stále konfrontovaná zo skutočnosťami uvedenými v článku. Pokračovalo to aj keď sa zamestnala v E. G. G., kde jej chodili anonymy. Celá situácia utíchla až keď bol článok vymazaný z internetu. Z tohto dôvodu sa presťahovali do C. a na jeho návrh si zmenili priezvisko. Uviedol, že negatívny dopad článku naňho bol v tom, že tam bolo uvedené, že žalobkyňa C. S.. Do C. sa presťahovali o štyri až päť rokov v roku XXXX-XXXX. Dopad na G. H. videl v tom, že všetci tým žili, celá rodina, ako by sa to stalo priamo im. Nevedel sa vyjadriť k dôvodu ukončenia pracovného pomeru žalobkyne na R. F.. Mal za to, že žalobkyňa bola niekoľko mesiacov nezamestnaná. Na zmenu priezviska mali aj rodinné dôvody. Veril, čo mu povedala žalobkyňa, že to, že bola S. nie je pravda a nemá sa tým trápiť.

15.8. B. žalobkyne pani B. C., bola ako svedkyňa vypočutá na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX. Uviedla, že v čase vydania článku pracovala na S. R. v I. U. ako B.. A. za ňou dcéra s plačom, rozpovedala jej čo sa stalo. Pri tomto rozhovore bola prítomná aj G. S. J. A., B. B. A., ktorý robil redaktora v I. E.. Sama sa ponúkla, že mu zavolá a poradí sa ním, čo by sa v tejto veci dalo robiť. Neskôr jej telefonovala, že sa spojil so šéfredaktorkou P., ktorá povedala, že pre nich je to senzácia už sa s tým nedá nič robiť. Pôjde to do tlače. Následne po vydaní článku prišiel B. A. k nim, bola prítomná pri tomto rozhovore s dcérou, s ktorou sa rozprávali o článku a on jej navrhol, nech žaluje redakciu, že to vidí na súdny spor a že to môžu uverejniť v I. E., s tým však žalobkyňa nesúhlasila. Po vydaní článku mali veľké problémy. Manžel z toho ochorel, mal dve porážky, operovali ho na srdce. Svedkyňa sa lieči odvtedy na vysoký krvný tlak. Vnuk J. to zle znášal, z jeho podnetu si zmenili aj priezvisko. Ju aj žalobkyňu poznalo veľa ľudí, keď si zadal niekto jej priezvisko na internete, hneď mu vyhodilo ten článok. Pociťovala, že jej aj manželove zdravotné problémy súviseli so zverejnením článku a jeho následky. Vnímala následky článku na ju a jej rodinu negatívne. Najnegatívnejšie z jej pohľadu bola časť článku, že jej dcéra bola Q. G., čo nebola pravda. Na príspevok mal jej B. nárok, bol čiastočne zdravotne postihnutý, mohol ešte pracovať, bol mu pridelený príspevok na rekonštrukciu kúpeľne a na benzín. O tom či o prideľovaní príspevkov rozhodovala žalobkyňa nevedela. Mala za to, že novinárka pred zverejnením článku neposkytla žalobkyni priestor na vyjadrenie. Uviedla, že je presvedčená, že dcéra s vnukom sa odsťahovali do C. pre ten článok, tiež dôvodom na zmenu priezviska bol ten článok. Zdravotné problémy jej manžela začali po uverejnení toho článku. Manžel je ročník XXXX a prvú porážku mal XXXX-XXXX o dva roky druhú a v XXXX ho operovali na srdce. Je cukrovkár a srdce mu pracuje na 30%. Na vysoký krvný tlak trpí celý život, musí brať lieky.

15.9. Svedkyňa A. H. O. na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX uviedla, že ako šéfredaktora časopisu P. pracovala 15 rokov a pracovný pomer ukončila v roku XXXX. Novinárku K. Z. poznala, bola jej nadriadenom v rozhodnom čase. Z princípu jej postavenia šéfredaktorky komunikovala s pani Z. obsah článku. Pochybovala o tom, že by novinárka obsah článku komunikovala s právnym oddelením. Za 15 rokov sa nedostala do takej situácie, aby musela vynucovať etický kódex ani ho vôbec riešiť. Uviedla, že pani Z. bola pre ňu kvalitnou novinárkou, ktorá zásadne dodržiavala etický kódex bola s jej prácou spokojná. Nespomínala si, že by s B. A. komunikovala v rozhodnom období o obsahu sporného článku. Nespomínala si a ani nemala vedomosť o tom, že do internetovej diskusie pod článkom prispievala pani Z.. V redakcii ak zistili, že uverejnili nie presnú informáciu, bez problémov sa vedeli ospravedlniť ako redakcia na príslušných stránkach. Nemala vedomosť o tom, že by sa ospravedlnili žalobkyni. Pri investigatívnych článkoch sa novinári pýtajú, overujú desaťkrát a nemôže sa stať, že by uverejnili niečo za čo by sa ona ako šéfredaktorka nepostavila, že to bolo overené v danom čase a za daných okolností tak, ako to overené malo byť. Za jej pôsobenia nevyšiel žiaden článok, o ktorom by čo len tušila, že v ňom neboli uverejnené korektné informácie. V rozhodnom období a všeobecne má redakcia rámec, v ktorom sa novinári a šéfredaktori musia pohybovať a predpokladá sa, že novinár vie posúdiť čo je morálne, správne a spravodlivé. Mala za to, že v rozhodnom období jej zamestnávateľ nemal interné právne oddelenie, bolo viacero právnikov s ktorými spolupracovali.

16. Z prieskumu agentúry B. G. E. vyplýva, že bol vykonaný v období od XX.XX.XXXX U. XX.XX.XXXX J. XX.XX.XXXX U. XX.XX.XXXX na vzorke respondentov 4151 občanov SR vo veku 17-79 rokov. Týždenník P. dosiahol druhú pozíciu v tabuľke s čítanosťou 8%. Z prieskumu agentúry B. G. E. vyplýva, že bol vykonaný v období od XX.XX.XXXX U. XX.XX.XXXX na vzorke respondentov 4389 občanov SR vo veku 17-79 rokov. Týždenník P. dosiahol druhú pozíciu v tabuľke s čítanosťou 11%.

17. Z etického kódexu skupiny H. J. G. B. J. E. XXX-XXX: bodu 16. Novinárska bezúhonnosť vyplýva, že novinár musí najmä: poskytovať verejnosti presné a spoľahlivé informácie; nikdy zámerne nezamlčovať

a neprekrúcať skutočnosti; nikdy nepublikovať informácie, o ktorých vie, že sú nepravdivé; nikdy úmyselne nezavádzať verejnosť. Bodu 17 Novinárska zodpovednosť: novinár musí najmä: nepublikovať žiadnu informáciu skôr, než zváži, aký dosah môžu mať materiál, publikácia, články a snímky na verejnosť a na ľudí, ktorých sa materiál, publikácia, články a snímky týkajú. Bod 18. Novinárska slušnosť: novinám musí najmä: ak to nevyžaduje nadradený verejný záujem, publikovať nepríjemné a/alebo pohoršujúce skutočnosti o istých osobách alebo subjektoch len za predpokladu, že dotyčná osoba alebo subjekt má
možnosť vyjadriť sa k nim; vysloviť alebo publikovať reakciu na svoj článok uvedenú s náležitou vážnosťou.

18. Z internetovej diskusie E. sa zistilo, že ide o elektronické pridávanie príspevkov, po prihlásení sa s J. O.. V diskusii sú súkromné názory bližšie neidentifikovaných osôb.

19. Z vyjadrenia L. \. O., predsedu predstavenstva a [. H. E. G. G., J. č.l. 351 zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobkyňa je v pracovnom pomere so spoločnosťou E. G. G., J., odo dňa XX.XX.XXXX, na pracovnej pozícii H. H.. Na účely súdneho konania a na žiadosť žalobkyne sa vyjadril, že Obsah článku uverejnený v časopise P., N. X/XXXX „ G. R.? D. S. G. G. T. A. J. A.“ mal negatívny vplyv na reputáciu žalobkyne na pracovisku v spoločnosti E. G. G., J..

20. Z emailovej správy č.l. 362 vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX S. H. N., [. A. G. K. Z., že na B. B. a U. U. bola podaná obžaloba. Pôvodne boli obidve uznané za vinné, ale po podaní odporu prebehlo hlavné pojednávanie, kde XX.XX.XXXX bola rozsudkom OS BA I sp.zn. XX/XX/XX obžalovaná B. oslobodená spod obžaloby a obž. U. uznaná za vinnú. U B. nebola preukázaná účasť na spáchaní skutku ani jej vedomosť o jeho spáchaní U..

21. V súdnom spise na č.l. 97-99 je spisová dokumentácia mal. A. J., nar. XX.XX.XXXX bytom F., Q. X spis O. J. O., z ktorej vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX bola podaná žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie o ktorej bolo rozhodnuté XX.XX.XXXX.

22. V súdnom spise č.l. 100 je spisová dokumentácia A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. U. XX spis O., D. ktorej vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX bola podaná žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzácie. Nárok bol priznaný Rozhodnutím R. F. zo dňa XX.XX.XXXX priznaním peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s prevádzkou OMV 30,93 eur mesačne, zvýšený na 30,96 eur mesačne od 07/2010 do 06/2011, zvýšený na sumu 31,71 eur od 07/2011 do 06/2012. Rozhodnutie o priznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia bolo žiadateľovi priznané dňa XX.XX.XXXX v sume 17,19 eur mesačne, zvýšené za obdobie 07/2010 do 06/2011 na sumu 17,21 eur mesačne, zvýšený na sumu 17,62 eur mesačne od 07/2011 do 06/2012. Dňa XX.XX.XXXX A. C., požiadal o poskytnutie príspevku na kúpu osobného motorového vozidla, o ktorej žiadosti bolo rozhodnuté Rozhodnutím R. F. D. U. XX.XX.XXXX, tak že žiadateľovi bol priznaný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla vo výške 6.638,79 eur. A. C. dňa XX.XX.XXXX požiadal o poskytnutie peňažného príspevku na úpravu rodinného domu, o ktorej žiadosti bolo rozhodnuté Rozhodnutím R. F. zo dňa XX.XX.XXXX, tak že žiadateľovi bol priznaný peňažný príspevok na úpravu rodinného domu vo výške 4.537,98 eur.

23. Zo žiadosti o odpis z Registra trestov [. G. D. U. XX.XX.XXXX č.l. 132 vyplýva, že S. žalobkyne je A. C. a žalobkyňa nemá záznam v registri trestov [. G..

24. Z trestného spisu XX/XX/XXXX sa zistilo, že Okresný súd v Bratislave na základe obžaloby vydal dňa XX.XX.XXXX H. G. D. XX/XX/XX, O. bola žalobkyňa oslobodená.

25. Z vyjadrenia k organizačným zmenám v E. G. od XX.XX.XXXX č.l. 272 vyplýva, že podpísaní finančný agenti regiónu sever navrhli riešenie organizačných zmien: v pozícii regionálneho manažéra navrhli p. B. A. O., pod ktorého budú zaradení všetci súčasní T. H. G. J. I. H. G., povedie B. B. B., okrem siete spadajúcej pod B. A. O..

26. Z vyjadrenie L. J. C., riaditeľa R. F. D. U. XX.XX.XXXX Hodnotenie zamestnanca č.l. 273 vyplýva, že žalobkyňa v období od XX.XX.XXXX U. XX.XX.XXXX pracovala na ÚPSVaR F. vo funkcii H. S. G. N. J. H..

Priamo riadila štyri oddelenia a zamestnancov na vysunutých pracoviskách úradu v]. J. P.. Pracovné povinnosti si plnila svedomite, zodpovedne v požadovanej kvalite a v určených termínoch. Vykazuje mnohostranné odborné znalosti a má schopnosť ich v praxi produktívne využiť. Jej pracovné nasadenie je energické a dynamické. Vie sa mimoriadne rýchlo a s istotu rozhodovať. Pracuje aktívne, angažovane, flexibilne a uvažuje v strategických dimenziách. Zvláda veľké množstvo úloh v krátkom čase. Intenzívne sa koncentruje na prácu a je mimoriadne vytrvalá, neúnavná. Vykazuje dlhodobo vysokú výkonnosť aj pri nadpriemernej záťaži. Je osobnosťou s prirodzenou a odbornou autoritou. Od samého začiatku pristupovala k práci mimoriadne aktívne, prinášala nové podnety a nápady ako aj opatrenia na zlepšenie pracovnej výkonnosti jej podriadených zamestnancov. Má vysoký stupeň empatie a sociálneho cítenia.

27. Dňa XX.XX.XXXX Správa finančnej kontroly C. č.l. 442 odstúpila E., J. anonymné podanie týkajúce sa fungovania E. G. G., J., nakoľko zo zákona správy finančnej kontroly nie sú kompetentné v predmetnej veci konať. Ako prílohu tvorilo podanie zo dňa XX.XX.XXXX č.l.443, v ktorom je okrem iného uvedené, že anonym upozorňuje na niektoré nekalé skutočnosti, ktoré sa dejú v E. G. G. v C.. Externá sieť pod vedením p.]. spracováva pochybné úvery, p. C. vyrába doma fiktívne faktúry. Pani B., ako H. H. vedome navádza nových KPP na podvodné konania, napr. bločky otáčať dookola a to všetko len c cieľom, aby boli čísla. Mimochodom na predchádzajúcom pracovisku na ňu podali trestné oznámenie. Je to verejné tajomstvo a všetko sa deje s tichým súhlasom [. G. G..

28. Z emailovej komunikácie PZ žalobkyne a \. [. č.l. 453 vyplýva, že z V. bol článok odstránený dňa XX.XX.XXXX.

29. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.
Podľa § 470 ods. 2 CSP práve účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

30. Žaloba bola podaná na súd za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ale súd konal podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa cit. § 470 CSP vyplýva, že v prebiehajúcom konaní sa uplatňuje tzv. princíp okamžitej použiteľnosti novej právnej úpravy, teda po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok dňa 01.07.2016 sa v konaní postupuje podľa novej právnej úpravy.

31. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

32. Podľa § 2 ods. 3 a 4 zákona č. 385/2000 Z. z. zákon o sudcoch a prísediacich sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a zákonom. Právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutý v jeho rozhodnutí vydanom v konaní podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na základe návrhu súdu je pre súd záväzný. Za podmienok ustanovených osobitnými predpismi1) je sudca viazaný aj právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí súd vyššieho stupňa.

33. Podľa čl. 19 ods. 1 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

34. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia občianske cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy .

Podľa § 12 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Privolenie nie je potrebné, ak sa použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona. Podobizne, obrazové snímky alebo obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez

privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použite však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo do neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej umy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

35. Podľa čl. 26 ods. 1, 2 veta prvá, ods. 4 ústavy, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

36. Podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len ,,dohovor“) každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

37. Podľa § 5 ods. 1-4 zákona č. 167/2008 Z.z. Tlačového zákona, účinného v čase vydanie článku, (1) Ak tento zákon neustanovuje inak, za obsah periodickej tlače zodpovedá vydavateľ periodickej tlače a za obsah agentúrneho spravodajstva zodpovedá tlačová agentúra. (2) Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra nezodpovedajú za
a) obsah informácie, ktorú poskytol orgán verejnej moci, ním zriadená rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia alebo právnická osoba zriadená zákonom, ak je táto informácia uverejnená v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve v pôvodnom znení a jej spracovaním pre uverejnenie sa nezmenil jej pôvodný obsah,
b) obsah uverejneného oznámenia v naliehavom verejnom záujme.
(3) Vydavateľ periodickej tlače nezodpovedá za pravdivosť informácie zverejnenej v inzercii a za klamlivú reklamu alebo porovnávaciu reklamu; to sa nevzťahuje na inzerciu, ktorou vydavateľ periodickej tlače propaguje svoju osobu, aktivity, služby alebo produkty.
(4) Právo na opravu, právo na odpoveď a právo na dodatočné oznámenie nie sú odsekmi 2 a 3 dotknuté.

38. V prejednávanej veci vzhľadom na predmet sporu (ochrana osobnosti týkajúca sa posúdenia, či zverejnenie článku v časopise P. bolo spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne) a jeho okolnosti došlo ku kolízii práva na ochranu osobnosti a slobody prejavu (a práva na informácie), ako dvoch navzájom konkurujúcich si práv. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať najmä z judikatúry R. G. G. H. (Z. F. „R. G.“), ktorý vo svojej doterajšej rozhodovacej praxi viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd treba riešiť prostredníctvom ich spravodlivej rovnováhy (pozri A.. R. XX/XX, A.. R. X/XX, L.. R. XX/XX). Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (PL. R. X/XX). I. G. napr. v uznesení sp. zn. XXXX/XX/XXXX uviedol, že v prípade stretu subjektívneho práva žalobkyne a práva slobody prejavu žalovaného je predpokladom správneho rozhodnutia súdu test pomernosti, ktorý zohľadní okolnosti na oboch procesných stranách. V takýchto prípadoch je nutné vyhodnocovať a v zásade skúmať, kto, o kom, čo, kde, kedy a ako hovorí, pričom na základe odpovedí na dané otázky možno pomocou testu

proporcionality určiť, ktorá sloboda má byť uprednostnená (porovnaj II. ÚS XXX/XX, II. R. XXX/XX, L. R. XXX/XXXX, L.. R. XXX/XXXX). 21. R. G. vo svojej judikatúre aplikuje pre riešenie kolízie dvoch ľudských práv alebo ľudského práva a ústavne aprobovaného verejného záujmu štandardne test proporcionality (primeranosti), ktorého zmyslom je posúdenie primeranosti zásahu do základného práva s ohľadom na jeho účel. Testom proporcionality sa posudzuje, ktoré právo má v okolnostiach konkrétneho prípadu väčšiu váhu, a teda prednosť. Vzhľadom na princíp spravodlivej rovnováhy sa prednosť bez ďalšieho nepriznáva ani jednému z týchto práv. To však neplatí v prípade zjavne difamačných nepravdivých skutkových tvrdení, pri ktorých je už na prvý pohľad evidentné, že predstavujú neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti. Test proporcionality sa skladá z troch zložiek, a to z: testu vhodnosti (1), testu nevyhnutnosti (2), testu primeranosti (resp. testu proporcionality v užšom zmysle slova) (3). Pri teste vhodnosti ide o odpoveď na otázku, či inštitút obmedzujúci určité základné právo umožňuje dosiahnuť sledovaný cieľ, ktorým je ochrana iného základného práva. V rámci testu nevyhnutnosti sa porovnáva legislatívny prostriedok, ktorý obmedzuje základné právo, resp. slobodu, s inými opatreniami, umožňujúcimi dosiahnuť rovnaký cieľ, avšak nezasahujúcimi do základných práv a slobôd. Zisťuje sa teda, či v danom prípade ide o nevyhnutný zásah. Pri teste proporcionality v užšom zmysle slova súd porovnáva závažnosť oboch v kolízii stojacich základných práv tak, že vyhodnocuje otázky: 1/ kto informáciu zverejnil (KTO), 2/ koho sa informácia týka (O KOM), 3/ akých záležitostí sa informácia týka (ČO), 4/ kde došlo k zverejneniu informácie (KDE), 5/ kedy došlo k zverejneniu informácie (KEDY), 5/ ako došlo k zverejneniu informácie (AKO). Po vykonaní testu proporcionality tak bude jednému z dvoch oproti sebe stojacich základných práv a slobôd priznaná väčšia dôležitosť, v dôsledku čoho však to druhé s menšou dôležitosťou nestráca svoju platnosť (napr. sp. zn. XXXX/XXX/XXXX).

39. Občiansky zákonník obsahuje základ súkromnoprávnej ochrany osobnostných práv a to v ustanoveniach § 11 až 16. Predmetom takejto ochrany je osobnosť fyzickej osoby, pričom čiastkové osobnostné práva sú chránené len v rámci celkovej osobnosti. Preto aj výpočet jednotlivých čiastkových osobnostných práv v § 11, ktoré vytvárajú jednotné, základné osobnostné práva, je len demonštratívny. Jednotlivé aspekty ochrany osobnosti sa členia na: 1. právo na česť a dôstojnosť, 2. právo na meno, 3. právo na prejavy osobnej povahy zachytené na hmotnom substráte, 4. právo na telesnú integritu, 5. právo na súkromie. Predmetom práva na česť a dôstojnosť, je česť občana v jeho rozmanitých spoločenských vzťahoch jednak vo vzťahu k spoločnosti a jednak vo vzťahu k ostatným spoluobčanom. Podľa stanoviska súdnej praxe predmetom ochrany občana je aj jeho česť v odborných kruhoch, v ktorých je známy svojou prácou a činnosťou. Občiansky zákonník neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený, pričom takýto zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Ochrana osobnosti prináleží každej fyzickej osobe ako subjektu práva. Na uplatnenie práva na ochranu osobnosti je aktívne legitimovaná vždy tá fyzická osoba, voči osobnosti ktorej neoprávnený zásah smeroval. Prostriedkami ochrany osobnostných práva, ktoré môže využiť v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka fyzická osoba na ochranu jeho práv je návrh na upustenie od neoprávnených zásahov, návrh na odstránenie následkov už uskutočnených zásahov ako aj návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia. Takéto prostriedky súdnej ochrany osobnostných práv sa podľa jednotlivých okolností konkrétneho prípadu môžu uplatniť samostatne alebo kumulatívne. Subjektom neoprávneného zásahu môže byť tak fyzická osoba, ako aj právnická osoba. Pri neoprávnených zásahoch uskutočnených tlačou (rozhlasom, televíziou, spravodajskými elektronickými portálmi) treba rozlišovať prípady, keď autorom správy alebo článku je tretia osoba, alebo keď ide o pracovníka vydavateľstva, rozhlasu, televízie a pod. Ak je pisateľom článku osoba odlišná od pracovníkov vydavateľskej organizácie, možno sa ochrany domáhať proti tejto osobe ako priamo zodpovednej za uskutočnený zásah.

40. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za nesporné, že žalovaný ako N. A. Q. - E. P. N. U. XX.XX.XXXX I. G. XX-XX E. G. I. „ G. R.?“, ktorého autorkou bola novinárka K. Z.. Žalobkyňa namietala tri tvrdenia uvedené v článku a týkajúce sa jej osoby a to: „ C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.“; „G. H. I. H. N. T. O. „ J. P.“ N. Q., P. A. H. S. H. A. G. U. G. H..“ Súd mal za preukázané, že všetky tri tvrdenia boli nepravdivé - žalobkyňa bola spod obžaloby oslobodená (email č.l. 362, rozsudok XX/XX/XXXX D. U. XX.XX.XXXX), S. žalobkyne bol priznaný finančný príspevok na základe rozhodnutia R. F. (O. D. U. XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX J. X.XX.XXXX) a A. J. bol tiež na základe rozhodnutia R. priznaný finančný príspevok (O. J. O. D. U. XX.XX.XXXX).
41. Každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Za zásah do tohto

práva je považované každé konanie ale aj opomenutie, ktoré je objektívne spôsobilé zasiahnuť do osobnosti fyzickej osoby. Zásah do práva na ochranu osobnosti je konanie smerujúce k určitej zmene oproti súčasnému stavu. Zásah musí znamenať zmenu súčasného stavu k horšiemu. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je každé konanie či opomenutie, ktoré zasahuje do práv fyzickej osoby chránených zákonom a je v rozpore s povinnosťou zásahu stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a ktoré smeruje proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby, konanie, ktoré je objektívne spôsobilé znížiť jej dôstojnosť, vážnosť a česť a ktoré ohrozuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Účelom poskytnutia primeraného zadosťučinenia je poskytnúť fyzickej osobe za neoprávnený zásah do jej osobných práv primerané zadosťučinenie. Podmienkou úspešného uplatnenia práva na primerané zadosťučinenie v citovaných ustanovení je skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a skutočnosť, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obe podmienky musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah obsahom, ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany.

42. V prejednávanej veci v súvislosti s odpoveďou na otázku kto bol kritizovaný a o kom boli poskytnuté informácie je zrejmé, že žalobkyňa bola v rozhodnom čase N. A., D. N. G. Q. S. N. N. T., ale nešlo o osobu v súvislosti s ktorou by bolo možné zaujať stanovisko, že postoje, názory a činy, by upútavali verejnú mienku a pozornosť a ovplyvňovali verejný život, teda kritika žalobkyne by bola predmetom verejného záujmu. Pri odpovedi na otázku čo bolo a kedy kritizované súd uvádza, že v rámci článku bola kritizovaná bezúhonnosť a kompetencie žalobkyne, ktoré tvrdenia boli v konaní preukázané ako nepravdivé. Podstatné čo v konaní vyšlo najavo bola výpoveď svedka X. v kontexte s výpoveďou svedkyne Z., z ktorých súd mal za preukázané, že k stretnutiu svedka X. a redaktorky Z. došlo osobne v H. A. N. B. I.. Nakoľko ani jeden z nich následnú komunikáciu nedohľadal v služobnej komunikácii súd uzavrel, že komunikovali prostredníctvom súkromnej emailovej adresy resp. telefónu. Vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, najmä, že informácie L. X. poskytol redaktorke ústne na neformálnom stretnutí v priestoroch H. nemožno tieto informácie v žiadnom prípade považovať za oficiálne stanovisko S. N. B., ktoré by nebolo nutné novinárkou overovať, najmä nie v prípade, keď tieto vyjadrenia neboli podložené žiadnymi relevantnými objektívnymi podkladmi. Vyjadrenia L. X. súd vyhodnotil ako vyjadrenia súkromnej osoby, neboli dané a splnené podmienky ustanovené v § 5 Tlačového zákona a preto redakcia resp. žalovaný bol povinní si jeho vyjadrenie overiť pred publikovaním informácii o žalobkyni. V konečnom dôsledku postupu autorky článku p. Z. a aj z jej výpovede vyplynulo, že mala pochybnosti o tom, že žalobkyňa bola R. S. N. H. XXXX J. A. S. [. G.. Žalovaný však s uverejnením článku nepočkal do doby vyjadrenia [. G. a článok napriek neovereniu informácie, ktorá nespĺňala formálne ani materiálne podmienky oficiálneho vyjadrenia S. N. B. H.. S.]. vydal. Z uvedeného sa súdu javí, že žalovaný vedome zverejnil nepravdivé údaje o žalobkyni a preto boli splnené všetky zákonné predpoklady zodpovednosti žalovaného podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Súd bol vo veci viazaný vysloveným právnym názorom dovolacieho a odvolacieho súdu vysloveného v rozhodnutí XXXX/XX/XXXX J. XXX/X/XXXX.

43. Súd uzatvára , že po zrušení prvého rozsudku a v intenciách vyslovených právnych názorov vyšších súdov, po vyhodnotení dokazovania a po právnom posúdení veci dospel k záveru, že žaloba žalobkyne na ochranu osobnosti je dôvodná a v časti o uloženie povinnosti žalovanému v najbližšom čísle časopisu P., pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, uverejniť ospravedlnenie Žalobkyni na strane XX Q. P. I. H. B. J. H. A., J. C. W. E. G. I. „ G. R.“ , D. N. Q. P. E. X D. XX.XX.XXXX, N. E. S. W. A. P. W. S. P. G. Q. I. J. N. Q. D.: „ S. A. B. C., C. H. S. G. N. J. H. R. A., G. N. J. H. N. F.“ N. Q. P. E. X D. XX.XX.XXXX I. G. XX N. E. „ G. R.“ G. W. S. A. B. C. I. G., J. Q. L., P. „ C. R. S. N. H. XXXX D. I. A. A.“, P. „G. H. I. H. N. T. O. „ a že“ vysvitlo totiž, že pani H. S. H. A. G. U. G. H..“ Za tieto tvrdenia, ktorými sme neoprávnene zasiahli do práva A. B. C. na ochranu osobnosti, sa jej ako bývalej H. S. G. N. J. H. R. A. G. N. J. H. N. F. ospravedlňujeme.“; v časti uloženia povinnosti žalovanému uverejniť text ospravedlnenia aj na webovej stránke V. povinnosti zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 10.000 eur žalobe vyhovel a v ostatnej časti žalobu žalobkyne zamietol.

44. Súd mal za to, že konaním žalovaného spočívajúcom vo zverejnení nepravdivých informácii o žalobkyni a dostupnosťou článku internete až do roku XXXX s osočujúcim obsahom, žalovaný neprimeraným spôsobom zasiahol do chránených práv žalobkyne, do jej občianskej cti a vážnosti a ľudskej dôstojnosti. Žalovaný nepravdivo hodnotil žalobkyňu, posudzoval jej kompetencie v H. T. a nepravdivo hodnotil jej bezúhonnosť, pričom hoci žalobkyňa žiadala o ukončenie neoprávnených

zásahov od tohto upustil až po niekoľkých rokoch, pričom článok bol prístupný prostredníctvom internetu širokej verejnosti spolu s diskusiou pod článkom bol prístupný neobmedzenému počtu osôb v dlhšom časovom období a mal preukázateľne nepriaznivý následok spočívajúci v znížení vážnosti žalobkyne v spoločnosti, ktorý by pociťovala každá iná fyzický osoba nachádzajúca sa na mieste žalobkyne. Ako bolo v konaní preukázané z vyjadrenie L. O. v pracovnej oblasti mal predmetný článok negatívny vplyv na reputáciu žalobkyne na pracovisku v spoločnosti E. G. G., J.. Ako vyplynulo z výpovede syna žalobkyne, jedným z dôvodov na presťahovanie sa do C. a zmeny priezviska žalobkyne boli dopady predmetného článku. Ako uviedla svedkyňa – B. žalobkyne článok vyvolal negatívne následky na zdravotný stav H. žalobkyne. Hoci išlo len o subjektívne tvrdenie svedkyne, súd jej výpoveď hodnotil ako dôveryhodnú. Súd v celom kontexte vykonaného dokazovania, kedy hodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti vyhovel žalobkyni v časti morálneho zadosťučinenia formou ospravedlnenia, pretože ustálil, že žalobkyňou uplatnený nárok ako prostriedok ochrany jej práv je primeraný k okolnostiam veci, obsahu, forme a rozsahu neoprávneného zásahu a je spôsobilý následky zásahu odstrániť.

45. Súd nároku žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške vyjadrenej sumou 20 000 eur vyhovel čiastočne a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000 eur.

45.1. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch súdom v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok a to ak morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim a ak neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať ex offo a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy posudzovaná najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom, v značnej miere znižujúcim dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla. Pre priznanie primeraného zadusťučinenia, finančnej náhrady sa okrem iného sa vyžaduje vznik nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby predstavujúcej zníženie osobnosti alebo vážnosti v značnej miere a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom takejto kvalifikovane jujmy. Primerané zadosťučinenie slúži k vyváženiu a zmierneniu nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla neoprávneným zásahom do práv fyzickej osoby. Pri náhrade nemajetkovej ujmy musí byť preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na jeho postavenie v rodine a v spoločnosti.

45.2. Žalobkyňa odôvodňovala nárok na náhradu nemajetkovej ujmy tým, že nemateriálne zadosťučinenie by nebolo postačujúce vzhľadom na nenapraviteľnosť spôsobenej ujmy. Mala za to, že pri určení výšky náhrady sa má zohľadniť závažnosť následkov, ktoré jej vznikli v súkromnom a rodinnom živote ako aj v profesionálnom živote.

45.3. Súd mal v konaní za preukázané, že konaním žalovaného spočívajúcom v zverejnením nepravdivých výrokov o žalobkyni, ako už bolo uvedené, došlo neprimeraným spôsobom k zásahu do chránených práv žalobkyne, do jej občianskej cti a vážnosti a ľudskej dôstojnosti. Žalobkyni sa žalovaný nijakým spôsobom neospravedlnil, neposkytol jej sám a dobrovoľne zadosťučinenie. Nepravdivé informácie o osobe žalobkyne sú neprijateľné, jednoznačne zasahujú do osobnej cti, dôstojnosti, dobrej povesti a dobrého mena žalobkyne. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že morálne zadosťučinenie formou ospravedlnenia nepostačuje k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti žalobkyne, nakoľko je zrejmé, že uverejnením vyššie popísaného článku bola vážnosť a dôstojnosť žalobkyne v spoločnosti znížená. Žalovaný šíril prostredníctvom článku nepravdivé tvrdenia o bezúhonnosti a kompetencii žalobkyne. Súd vyhodnotil konanie žalovaného za konanie, ktoré jednoznačnej bolo spôsobilé poškodiť žalobkyňu a ktoré žalobkyňu i poškodili. Časopis P. ako aj internetové weby s obsahom článku boli prístupné širokej verejnosti a teda s ich obsahom sa oboznámilo neobmedzené množstvo iných osôb. Je zrejmé, že nemajetkovú ujmu, vzhľadom k

intenzite a trvaniu nepriaznivého následku spočívajúceho v znížení vážnosti žalobkyne v spoločnosti, by pociťovala každá fyzická osoba nachádzajúca sa na mieste žalobkyne. Vo vzťahu k priznanej výške nemajetkovej ujmy 10.000,- eur súd uvádza, že túto považoval za viac než primeranú, vzhľadom k závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy, jej intenzity a dobe trvania nepriaznivého následku. Náhrada vzniknutej nemajetkovej ujmy by mala aspoň čiastočne zmierniť dopad následkov, vzhľadom k tomu, že dôstojnosť žalobkyne a jeho vážnosť v spoločnosti bola konaním žalovaného znížená v značnej miere. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že k vydaniu článku došlo v roku XXXX a bol sprístupnený až do roku XXXX. Z uvedeného vyplýva, že zásah do práva žalobkyne bol intenzívny. Svedkovia (B. J. G. žalobkyne) potvrdili následky neoprávneného zásahu žalovaného v živote žalobkyne ako závažné a to nie len v osobnom, rodinnom ale aj v pracovnom živote.

45.4. Súd pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy vychádzal z kritérií uvedených v Náleze R. G. G. H. G. D.. L. XXX/XXXX D. XX. XXXXXX XXXX, a podľa, ktorého ustanovenie § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka umožňuje súdu, aby v konaní o ochrane osobnosti priznal fyzickej osobe okrem zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. K jeho priznaniu by mal pristúpiť najmä v prípadoch, ak došlo k zníženiu jej dôstojnosti či vážnosti v spoločnosti, resp. v iných prípadoch, ktoré sú z hľadiska dopadu do osobnostných práv porovnateľné s uvedenými prípadmi. Pri určení sumy nemajetkovej ujmy by zas mal všeobecný súd prihliadať na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za akých došlo k jej porušeniu. Vždy je pritom podstatná jedinečnosť prípadu a s tým spojená konkrétna intenzita zásahu a jej následky. Je zrejmé, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy závisí vo veľkej miere na úvahe rozhodujúceho súdu, táto úvaha však neznamená priestor na svojvôľu či arbitrárnosť. Príslušný súd musí uskutočniť dokazovanie a následne na základe z neho vyplývajúcich skutkových zistení posúdiť, či táto ujma vznikla a ako bola závažná. Jej vznik pritom musí tvrdiť a doložiť navrhovateľ, ktorý nesie dôkazné bremeno. Príslušné závery súdu musia byť riadne odôvodnené a musia spočívať na logických a legitímnych faktoch. Pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zároveň zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, a teda v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako a v ich judikatúre by tak mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a výškou priznanej náhrady. M. G. A. \. A. v súvislosti s primeranosťou náhrady nemajetkovej ujmy poukazuje na nutnosť vychádzať pri jej určovaní z dôkazov preukazujúcich výšku ujmy (napr. rozsudky M. D. XX. XXXXXXXX XXXX N. N. G. T. A. B. E. XXXXX/XX, C. XX, J. D. XX. XXXXXXXX XXXX N. N. G. G. J. B. A. G. O. E. XXXXX/XX) a ohľadňovať pritom výšku náhrady, ktorá je priznávaná za telesné zranenia alebo ktorá je priznávaná obetiam násilných trestných činov (rozsudok M. D. X. XXXXXX XXXX N. N. G. K. W. G. A. T. E. XXXX/XX, C. XX), a zároveň zdôrazňujúc, že jej výška nesmie byť pre média „ničivá“ (likvidačná) - rozhodnutie M. D. XX. XXXXXXX XXXX S. I. G. Y., G.. W. X. A. A. E. XXXXX/XX. Podľa § 6 Zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi (v znení do 31.12.2017) celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy. Podľa nariadenia vlády SR suma minimálnej mzdy na rok 2010 bola v sume 308,- eur a teda celková suma odškodnenia v zmysle § 6 zákona č. 215/2006 Z.z. predstavuje sumu 15.400,- eur. Súd porovnal aj rozhodovaciu činnosť NS SR v obdobných veciach (napr. XXXX/XXX/XXXX, XXXX/XXX/XXXX, XXXX XXX/XXXX, XXXX/XXX/XXXX, XXXX XX/XXXX , XXXX/XX/XXXX) a považoval po vyhodnotení vykonaného dokazovania a z neho vyplývajúcich skutkových zistení, že nemajetková ujma prináleží žalobkyni vo výške 10.00 eur za stavu, keď žalobkyňa nepreukázala za primeranú výšku nemajetkovej ujmy v sume 20.000,- eur.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že v spore v priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnej výške proti žalovanému pričom mal za to, že ohľadne priznania nemajetkovej ujmy žalobkyni bola síce čiastočne úspešná ale keďže výška priznanej nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu, ohľadom tohto nároku platí, že ak bol priznaný aspoň s časti, bola žalobkyňa ohľadom neho plne úspešná (nález R. G. L.. R. XXX/XXXX D. XX.XX.XXXX). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Nitre.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.